

Plán péče o přírodní rezervaci Břidličná

na období
2025–2034

JEDNA
PŘÍRODA

Spolufinancováno
Evropskou unií

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR.....	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	4
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany.....	4
1.6 Kategorie IUCN.....	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	5
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	5
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	5
1.8 Cíl ochrany.....	9
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.	11
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	11
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	11
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, lišejníků, hub a živočichů	16
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti ...	21
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	22
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	25
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	26
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	26
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích.....	28
2.4.3 Základní údaje o bezlesí	29
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup.....	30
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	33
3. Plán zásahů a opatření.....	34
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	34
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	34
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	39
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	40
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	40
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	40
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	40
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	40
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	41
4. Závěrečné údaje	42
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	42
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	42
4.3 Seznam používaných zkratk.....	44
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval	45
5. Přílohy	45

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	3408
kategorie ochrany:	přírodní rezervace
název území:	Břidličná
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	nařízení
orgán, který předpis vydal:	Správa CHKO Jeseníky
číslo předpisu:	1/2008
datum platnosti předpisu:	4. 3. 2008
datum účinnosti předpisu:	19. 3. 2008

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Moravskoslezský
okres:	Bruntál
obec s rozšířenou působností:	Rýmařov
obec s pověřeným obecním úřadem:	Rýmařov
obec:	Malá Morávka
katastrální území:	Karlov pod Pradědem
obec:	Stará Ves
katastrální území:	Žďárský potok
kraj:	Olomoucký
okres:	Šumperk
obec s rozšířenou působností:	Šumperk
obec s pověřeným obecním úřadem:	Šumperk
obec:	Loučná nad Desnou
katastrální území:	Rejhotice
obec:	Sobotín
katastrální území:	Rudoltice u Sobotína
obec:	Vernírovice
katastrální území:	Vernírovice u Sobotína

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 690228 Karlov pod Pradědem

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
634/2		lesní pozemek		8 216	8 216
636/2		lesní pozemek		371	371
637/1		lesní pozemek		8 809 981	2 808
681/2		lesní pozemek		117	117
682		lesní pozemek		20 376	966
Celkem					12 478

Katastrální území: 753921 Žďárský potok

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
197		lesní pozemek		2 726	2 726
198		lesní pozemek		3 165	3 165
199		lesní pozemek		2 334	2 334
200		lesní pozemek		906	906
201		lesní pozemek		1 284	1 284
211		lesní pozemek		20 226	17 538
212		lesní pozemek		2 419	2 419
214/1		lesní pozemek		563 325	563 086
214/2		lesní pozemek		159 402	159 402
214/3		lesní pozemek		16	16
215		lesní pozemek		16 077	13 658
238/4		lesní pozemek		7 602 726	1 546 360
238/14		lesní pozemek		8 965 292	284 586
269/1		lesní pozemek		3 471	3 264
270		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	1 888	1 888
273		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	48 902	10
Celkem					2 602 642

Katastrální území: 687103 Rejhotice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1509/1		lesní pozemek		2 312 247	970
1509/17		lesní pozemek		101 729	101 554
1510/27		lesní pozemek		1 095 905	18 403
1511		lesní pozemek		2 823	2 371
Celkem					123 298

Katastrální území: 780235 Vernířovice u Sobotína

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1507		lesní pozemek		85 442	4 883
1508		lesní pozemek		9 841 250	2 388 963
1532		lesní pozemek		8373	8373
1533		lesní pozemek		1 257 609	1 257 609
1535		lesní pozemek		101 084	101 084
1536		lesní pozemek		5 287	5 287
1537		lesní pozemek		5 395	5 395
1538		lesní pozemek		3 237	3 237
2351		lesní pozemek		2 690	2 497
2361/3		lesní pozemek		2 949	2 178
2362/1		lesní pozemek		3 134	862
2374/2		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	4 404	698
2374/73		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	6 667	1 324
Celkem					3 782 390

Ochranné pásmo:**Katastrální území: 753921 Žďárský potok**

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
211		lesní pozemek		20 226	2 687
214/1		lesní pozemek		563 325	229
238/4		lesní pozemek		7 602 726	167
269/1		ostatní plocha		3 471	201
Celkem					3 284

Katastrální území: 752053 Rudoltice u Sobotína

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1033/1		lesní pozemek		689 409	136 337
1034		lesní pozemek		31 255	5 564
1101		lesní pozemek		8 161	997
Celkem					142 898

Katastrální území: 780235 Vernířovice u Sobotína

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1508		lesní pozemek		9 841 250	235 021
2374/2		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	4 404	13
Celkem					235 034

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití po- zemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	651,6888	38,1203		
vodní plochy	0,3920	0,0013	zamokřená plocha	-
			rybník nebo nádrž	-
			vodní tok	0,3920
trvalé travní po- rosty	-	-		
orná půda	-	-		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	-	-	nepłodná půda	-
			ostatní způsoby využití	-
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	652,0808	38,1216		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:

-

chráněná krajinná oblast (včetně zóny):

Jeseníky (1. a 2. zóna)

překryv s jiným typem ochrany:

CHOPAV Jeseníky

ÚSES – nadregionální biocentrum Praděd

mezinárodní statut ochrany:

-

Natura 2000

ptačí oblast:

CZ0711017 Jeseníky

evropsky významná lokalita:

CZ0714077 Praděd

1.6 Kategorie IUCN

IV – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Kryogenní geomorfologické útvary (skály, kamenné proudy, kamenná moře, polygonální půdy), subalpínské a lesní biotopy klimaxových smrčín a (smrkových) bučin s prameništi a s výskytem vzácných a silně a kriticky ohrožených druhů rostlin a živočichů.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
<p>Mozaika biotopů subalpínského bezlesí:</p> <p>A1.1 Vyfoukávané alpínské trávníky</p> <p>A1.2 Zapojené alpínské trávníky</p> <p>A2.1 Alpínská vřesoviště</p> <p>A2.2 Subalpínská brusnicová vegetace</p>	15	<p>V současné době dochází ke změnám struktury a druhového složení jednotlivých biotopů, kdy je zejména ve vrcholové části Břidličné hory dříve běžnější biotop vyfoukávaných subalpínských trávníků (A1.1) prakticky zcela nahrazen biotopem zapojených alpínských trávníků (A1.2) s dominantní smilkou tuhou (<i>Nardus stricta</i>) a / nebo jsou oba tyto biotopy přerůstány keříčky – nahrazovány biotopem A2.1 a zejména A2.2.</p> <p><u>A1.1 Vyfoukávané alpínské trávníky</u> Rozvolněné trávníky s dominantní metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>) a košťavou nízkou (<i>Festuca supina</i>) a s vysokým podílem lišejníků v mechovém patře na mělkých skeletovitých půdách na stanovištích silněji ovlivňovaných účinky větru.</p> <p><u>A1.2 Zapojené alpínské trávníky</u> Zapojené porosty s dominantní metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>) a košťavou nízkou (<i>Festuca supina</i>) na hlubších půdách, s menší pokryvností jsou zastoupeny byliny – např. rdesno hadí kořen (<i>Bistorta officinalis</i>) a zlatobýl obecný (<i>Solidago virgaurea</i> subsp. <i>minuta</i>), velmi vzácně jestřábníky – jestřábník alpský (<i>Hieracium alpinum</i>) a jestřábník kalný (<i>H. stygium</i>).</p> <p><u>A2.1 Alpínská vřesoviště</u> Zpravidla zapojené porosty s dominantním vřesem (<i>Calluna vulgaris</i>), častější přítomností ostřice Bigelowovy (<i>Carex bigelowii</i>), vzácně jestřábníku alpského (<i>Hieracium alpinum</i>) a různým podílem trav, zejména metličky křivolaké (<i>Avenella flexuosa</i>) a košťavy nízké (<i>Festuca supina</i>). Hojněji se vyskytují lišejníky – puklérka islandská (<i>Cetraria islandica</i>) dutohlávky (<i>Cladonia</i> sp. div.), zejména v rozvolněnějších porostech. Přítomny jsou borůvka (<i>Vaccinium myrtillus</i>) a brusinka (<i>Vaccinium vitis-idaea</i>).</p> <p><u>A2.2 Subalpínská brusnicová vegetace</u> Druhově jednotvárné porosty s dominantní borůvkou (<i>Vaccinium myrtillus</i>). Vedle borůvky se v nich zpravidla vyskytuje metlička křivolaká (<i>Avenella</i></p>	a, b (6150, 4060, 6430)

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
		<i>flexuosa</i>) a třtina chloupkatá (<i>Calamagrostis villosa</i>) a některé druhy smrkových lesů, jako podbělice alpská (<i>Homogyne alpina</i>), sedmikvítek evropský (<i>Trientalis europaea</i>) a černýš lesní (<i>Melampyrum sylvaticum</i>). Vyskytují se na mírných i prudších svazích nad horní hranicí lesa a v jejím okolí. V současnosti se jedná o plošně nejrozsáhlejší biotop subalpínského bezlesí.	
A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky T2.1 Subalpínské smilkové trávníky	5	<p><u>A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky</u> Převážně druhově chudé třtinové nivy s dominantní třtinou chloupkatou (<i>Calamagrostis villosa</i>), bikou bělavou (<i>Luzula luziloides</i>) nebo bezkolencem modrým (<i>Molinia caerulea</i>). Vedle dominant se v porostech zpravidla vyskytují druhy sedmikvítek evropský (<i>Trientalis europaea</i>), metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>), rdesno hadí kořen (<i>Bistorta officinalis</i>) a mochna nátržník (<i>Potentilla erecta</i>). Z květnatých druhů jsou to častěji silenka nadmutá (<i>Silene vulgaris</i>) a černýš lesní (<i>Melampyrum sylvaticum</i>).</p> <p>Tyto porosty se vyskytují na rozsáhlých plochách na svazích hlavního hřebene nad horní hranicí lesa.</p> <p><u>T2.1 Subalpínské smilkové trávníky</u> V území se dochovaly pouze fragmenty druhově bohatého subalpínského trávníku v sedle mezi Jelením hřbetem a Břidličnou horou s dominantní smilkou tuhou (<i>Nardus stricta</i>) a metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>), vzácně se zde vyskytuje mochna zlatá (<i>Potentilla aurea</i>), violka žlutá sudetská (<i>Viola lutea</i> subsp. <i>sudetica</i>) a hvozdík pyšný alpský (<i>Dianthus superbus</i> subsp. <i>alpestris</i>).</p>	a, b (6430)
A6 Acidofilní vegetace alpských skal a drolin	1	Biotopy na izolovaných skalách nad hranicí lesa nebo v jejím okolí, kamenité sutě a suťová pole v subalpínském stupni. Vegetace je tvořena nízkými nezapojenými porosty s převahou mechů a korovitých epilítických lišejníků a s chudým bylinným patrem ve skalních štěrbinách a na teráskách skal, ve kterém převládají acidofilní trávy – metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>), kostřava nízká (<i>Festuca supina</i>), sítina trojklanná (<i>Juncus trifidus</i>) a keříčky (vřes, borůvka, brusinka, šicha obouplavá).	a, b (8110)
S1.1 Štěrbinová vegetace vápnitých skal a drolin S1.2 Štěrbinová vegetace silikátových skal a drolin	<1	Řada skalních útvarů i značných rozměrů ležících v lesním stupni. Místa v jinak kyselých horninách s vložkami vápnitých hornin. K nejvýznamnějším lokalitám skalní vegetace v rámci PR Břidličná patří Kiesgraben, Vicherkovy skály v Jelením dole a Čertova stěna. Na místech se zvýšeným obsahem vápníku se zde vyskytují sleziník zelený (<i>Asplenium viride</i>), zvonek okrouhlolistý sudetský (<i>Campanula rotundifolia</i> subsp. <i>sudetica</i>), řeřišnice rýtolistá (<i>Cardamine resedifolia</i>) nebo lomikámen vždyživý (<i>Saxifraga paniculata</i>), na eutrofních místech na skalních teráskách a úpatí skal lopušík skloněný (<i>Hackelia deflexa</i>).	a, b (8220)

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
Biotopy bučin: L4 Suťové lesy L5.2 Horské klenové bučiny L5.4 Acidofilní bučiny	6	<p><u>L4 Suťové lesy</u> Ve dřevinném patru dominuje buk lesní, dále se vyskytují javory (klen a mléč) a smrk ztepilý, jednotlivě se objevuje jilm horský. Pro bylinné patro jsou typické nitrofilní druhy jako kakost smrdutý (<i>Geranium robertianum</i>) nebo kopřiva dvoudomá (<i>Urtica dioica</i>) a druhy náročné na vlhkost, např. ptačinec hajní (<i>Stellaria nemorum</i>). Na stinných a suťových místech se vyskytuje měsíčnice vytrvalá (<i>Lunaria rediviva</i>) – lokálně s plošnou pokryvností, místy dominuje kyčelnice devítilistá (<i>Dentaria enneaphyllos</i>). Vyskytují se maloplošně na velmi prudkém kamenitém svahu spadajícím do Jeleního dolu v mozaice s biotopy L5.2 a L5.4.</p> <p><u>L5.2 Horské klenové bučiny</u> Listnaté až smíšené lesy s převládajícím bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>), javorem klenem (<i>Acer pseudoplatanus</i>) a příměsí smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), příp. i některých dalších dřevin, např. jilmu drsného (<i>Ulmus glabra</i>), javoru mléče (<i>Acer platanoides</i>). Keřové patro je druhově chudé a většinou obsahuje jen zmlazující dřeviny stromového patra. Velmi bohaté je bylinné patro, v němž kromě mezofilních lesních druhů, jako jsou samorostlík klasnatý (<i>Actaea spicata</i>), papratka samičí (<i>Athyrium filix-femina</i>), kapraď samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>), bukovník kapraďovitý (<i>Gymnocarpium dryopteris</i>), lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>), bažanka vytrvalá (<i>Mercurialis perennis</i>), pšeničko rozkladité (<i>Milium effusum</i>), kokořík přeslenitý (<i>Polygonatum verticillatum</i>), věsenka nachová (<i>Prenanthes purpurea</i>) aj., rostou i druhy subalpínské vysokobylinné vegetace a prameniště – oměj šalamounek (<i>Aconitum plicatum</i>) a oměj pestrý (<i>A. variegatum</i>), havez česnáčková (<i>Adenostyles alliariae</i>), papratka horská (<i>Athyrium distentifolium</i>), krabilice chlupatá (<i>Chaerophyllum hirsutum</i>), mléčivec alpský (<i>Cicerbita alpina</i>), devětsil bílý (<i>Petasites albus</i>), pryskyřník platanolistý (<i>Ranunculus platanifolius</i>), žluťucha orlíčkolistá (<i>Thalictrum aquilegifolium</i>) nebo kýchavice bílá Lobelova (<i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i>). Vyskytují se maloplošně na velmi prudkých kamenitých svazích spadajících do Jeleního dolu a v Jelením příkopu v mozaice s biotopy L4 a L5.4.</p> <p><u>L5.4 Acidofilní bučiny</u> Smíšené lesy s převládajícím bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>) a příměsí dalších listnáčů, např. javoru klenu (<i>Acer pseudoplatanus</i>), a smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>). Bylinné patro bývá druhově dosti chudé a zpravidla nepřesahuje 50 % pokryvnosti. Převládají v něm běžné acidofilní lesní druhy – metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>), třtina chloupkatá (<i>Calamagrostis villosa</i>), třtina rákosovitá (<i>C. arundinacea</i>) a brusnice borůvka (<i>Vaccinium myrtillus</i>).</p>	a, b (9110)

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
Biotopy smrčín L9.1 Horské třtinové smrčiny L9.3 Horské papratkové smrčiny	60	<p><u>L9.1 Horské třtinové smrčiny</u> Plošně převládající typ vegetace smrkových lesů v území. Vyskytují se na svazích různých sklonů a orientací po celém obvodu hřebene. V bylinném patře nejčastěji s dominantní borůvkou (<i>Vaccinium myrtillus</i>), méně často s třtinou chloupkatou (<i>Calamagrostis villosa</i>), dále se často vyskytují bika lesní (<i>Luzula sylvatica</i>), metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>), kaprad' rozložená (<i>Dryopteris dilatata</i>), podbělice alpská (<i>Homogyne alpina</i>), pstroček dvoulistý (<i>Maianthemum bifolium</i>), šťavel kyselý (<i>Oxalis acetosella</i>) a sedmikvitek evropský (<i>Trientalis europaea</i>), vzácněji žebrovice různolistá (<i>Blechnum spicant</i>) a čípek objímavý (<i>Streptopus amplexifolius</i>). Mechové patro je různě zastoupené, zpravidla v závislosti na orientaci a vlhkosti stanovišť.</p> <p><u>L9.3 Horské papratkové smrčiny</u> Papratkové smrčiny s papratkou horskou (<i>Athyrium distentifolium</i>) a havezí česnáčkovou (<i>Adenostyles alliariae</i>) se v území vyskytují lokálně a spíše maloplošně na vhodných stanovištích, nejčastěji na svazích s četnějšími prameništi, na bázích svahů, případně i v místech s vyšší akumulací sněhu při horní hranici lesa.</p>	a, b (9410)

B. druhy

druh	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
šikoušek zelený (<i>Buxbaumia viridis</i>)	VU	tlející dřevo v blízkosti vodních toků, stabilní populace	b
střevlík hrbolatý (<i>Carabus variolosus</i>)	NT	v lesích v okolí vodních toků a pramenišť, ojediněle	b
jeřábek lesní (<i>Tetrastes bonasia</i>)	VU	věkově rozrůzněné lesní porosty s břízou, vrbou, olší a bohatým bylinným patrem, často i v okolí lesních cest a lesních okrajů, 1–3 páry	b

**stupeň ohrožení dle červených seznamů ČR: VU – vulnerable (zranitelný), NT – téměř ohrožený, dle KUČERA et al. (2012), HEJDA et al. (2017), CHOBOT & NĚMEC (2017)

C. útvary neživé přírody

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Polygonální půdy – tří- děné polygony	paleozoikum desenské klenby – vrbenská skupina – grafitické břidlice a sericitické drakovské kvarcity	půdní formy vzniklé mrazo- vých zvětráváním	a
Kamenné polygony, ka- menné proudy a ka- menná moře	paleozoikum desenské klenby – vrbenská skupina – grafitické břidlice a sericitické drakovské kvarcity	kvarcitové hrance až bloky na kryoplaneční terase na vrcholu a dále v pokryvu mrazového srázu výšky až 12 m pod mrazo- vým srubem	a
Mrazové sruby, mra- zový sráz	paleozoikum desenské klenby – vrbenská skupina – grafitické břidlice a sericitické drakovské kvarcity	skalní stupně na vrcholu Bři- dličné hory, Pecného, Pece, v lokalitě Ztracené a Zelené ka- meny vzniklé mrazovým zvě- tráváním s navazujícími přík- rými svahy pokrytými ostrohra- nými úlomky skalních hornin (Pecce, Ztracené skály, Zelené kameny)	a

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhlášky č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Mozaika biotopů subal- pínského bezlesí: A1.1 Vyfoukávané al- pínské trávníky A1.2 Zapojené alpské trávníky A2.1 Alpská vřeso- viště A2.2 Subalpínská brus- nicová vegetace	Mozaika subalpínských biotopů odpoví- dající svou strukturou a druhovým složením stanovišti, bez nežádoucích druhů a bez výrazného negativního ovlivnění zvěří.	<ul style="list-style-type: none"> celková rozloha mozaiky biotopů subalpínského bezlesí cca 80 ha absence nežádoucích druhů bez zřetelných negativních vlivů pas- ty zvěře
A4.1 Subalpínské vyso- kostébelné trávníky T2.1 Subalpínské smil- kové trávníky	Mozaika subalpínských biotopů odpoví- dající svou strukturou a druhovým slože- ním stanovišti, s životaschopnými popula- cemi významných druhů rostlin, bez nežá- doucích druhů a bez výrazného negativ- ního ovlivnění zvěří.	<ul style="list-style-type: none"> celková rozloha mozaiky biotopů cca 25 ha přítomnost druhů violka žlutá sudet- ská (<i>Viola lutea</i> subsp. <i>sudetica</i>) a hvozdík pyšný alpský (<i>Dianthus su- perbus</i> subsp. <i>alpestris</i>) absence nežádoucích druhů bez zřetelných negativních vlivů pas- ty zvěře

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
A6 Acidofilní vegetace alpských skal a drolin	Zachování vegetace alpských skal a drolin.	<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému cca 9,0 ha vegetace alpských skal a drolin bez úmyslných zásahů a bez antropického narušování
S1.1 Štěrbínová vegetace vápenných skal a drolin S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	Zachování vegetace vápenných i silikátových skal a drolin	<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému cca 1,4 ha vegetace skal a drolin bez úmyslných zásahů a antropického narušování
Komplex lesních biotopů: L4 Suťové lesy L5.2 Horské klenové bučiny L5.4 Acidofilní bučiny L9.1 Horské třtinové smrčiny L9.3 Horské papratkové smrčiny	Ekosystém ponechaný bez úmyslných zásahů, tedy s vyloučením veškerých výchovných a obnovních těžeb, ve kterém probíhají přirozené procesy, zahrnující náhodné disturbance a jehož prostorová struktura, dřevinná skladba a dynamika převážně odpovídají stanovištním poměrům.	<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému cca 429,0 ha veškerá dřevní hmota ponechána na místě k přirozenému rozpadu (stojící stromy, vývraty, zlomy) klasifikace stupně přirozenosti „les přírodě blízký“ ponechání části kůrovcové hmoty (kůrovcové stromy, zlomy a vývraty velkých dimenzí – $d_{1,3} \geq$ cca 70 cm) k přirozenému rozpadu ve stavu, v jakém vznikla (tj. bez zásahu)

B. druhy

druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
šikoušek zelený (<i>Buxbaumia viridis</i>)	Zachování stávající stabilní populace.	<ul style="list-style-type: none"> přítomnost druhu veškerá dřevní hmota ponechaná na místě přirozenému rozpadu
střevlík hrboletý (<i>Carabus variolosus</i>)	Zachování podmínek pro pravidelný výskyt druhu.	<ul style="list-style-type: none"> přítomnost druhu okolí vodních toků a pramenišť ponechané bez úmyslných zásahů veškerá dřevní hmota ponechaná na místě přirozenému rozpadu
jeřábek lesní (<i>Tetrastes bonasia</i>)	Zachování vhodných podmínek pro život a hnízdění druhu.	<ul style="list-style-type: none"> 1–3 hnízdící páry věkově rozrůzněné lesní porosty ponechané bez úmyslných zásahů

C. útvary neživé přírody

útvár	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Polygonální půdy – třídné polygony	Zachování v přirozeném stavu, bez antropogenního narušení.	<ul style="list-style-type: none"> absence antropogenního narušování
Kamenné polygony, kamenné proudy a kamenná moře	Zachování v přirozeném stavu, bez antropogenního narušení.	<ul style="list-style-type: none"> absence antropogenního narušování
Mrazové sruby, mrazový sráz	Zachování v přirozeném stavu, bez antropogenního narušení.	<ul style="list-style-type: none"> absence antropogenního narušování

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Přírodní rezervace Břidličná leží na území CHKO Jeseníky na jihozápadním okraji hlavního jesenického hřebene v nadmořské výšce 920–1367 m.

Geologie

Geologicky náleží zájmové území k metamorfovaným horninám silezika, ke klenbové struktuře desenské klenby, jejíž jádro je tvořeno převážně proterozoickými rulami, odolnějšími zbřidličnatými fylonity a metagranitoidy, které jsou lemovány paleozoickými horninami vrbenské skupiny – fylity, svory, zelené břidlice, ruly s odolnějšími kvarcity a křemennými konglomeráty s vložkami fylitu, svoru nebo ruly (DEMEK et al. 2006). Sutě kvarcitů v horní části Z svahu obsahují bloky se zachovalými zbytky makrofauny (ichnofosilie rodu *Arenicolites* Salter, brachiopodi rodu *Rhenorensseleeria* Kegel, misky mlžů). Jedná se o evidovanou paleontologickou lokalitu, která je příkladem zachování makrofauny v silně dynamicky postižených a regionálně metamorfovaných horninách (Chlupáč 1989). Při západním okraji rezervace pod Čertovou stěnou je známé zrudnění magnetitem ve formě páskované železné rudy (Zimák 2001).

Geomorfologie

PR Břidličná je součástí Krkonoško-jesenické soustavy, Jesenické podsoustavy, geomorfologického celku Hrubý Jeseník, podcelku Pradědská hornatina (IVC-7C-2) a okrsku Vysokoholský hřbet (IVC-7C-2), (BÍNA & DEMEK 2012). Území zaujímá JZ část ploché vrcholové oblasti hlavního hřebene a přilehlé svahy Vysokoholského hřbetu, který navazuje na ústřední Pradědský hřbet. Charakteristický je pro ni reliéf vrcholových plošin, omezených příkrými svahy se skalními útvary. Kontrast mezi plochými hřebety a plošinami ve vrcholových částech a příkrými svahy je základním morfologickým rysem v makroformách reliéfu PR.

Jsou zde typicky vyvinuté a přírodovědně hodnotné mezo- a mikrotvary vytvořené periglaciálními procesy. Zvláštní pozornost zasluhuje Břidličná hora (1358 m n. m.), s jedinečně a typicky vyvinutým souborem skalních destrukčních i akumulačních tvarů a polygonálními půdami. Vrcholová část Břidličné hory je tvořena grafitickými břidlicemi a odolnými sericitickými kvarcity. Vrcholová plošina s polygonálními půdami – tříděné polygony – je na SSV až V omezena mrazovým srubem asi 2 m vysokým, který přechází v mrazový sráz místy pokrytý mohutnými bloky křemenců (až 3,5 m v delší ose). Při úpatí mrazového srubu je vyvinuta kryoplanační terasa. Na JZ, J a JV je vrcholová plošina omezena mrazovým srázem (místy až 12 m vysokým) s nivačními sníženinami, místy přechází do nevysokého mrazového srubu. Od úpatí mrazového srázu vybíhá rozsáhlá kryoplanační terasa, jsou na ní vyvinuty kamenné polygony a balvanové proudy. Na S a SZ straně je vrcholová plošina omezena příkrým svahem, pokrytým balvanovým mořem a balvanovými proudy (převládají deskovité ostrohranné úlomky kvarcitů). Tříděné polygony jsou vyvinuty i v okolí kóty Pecný (1328 m n. m.) a Pec (1311 m n. m.).

Jihozápadní rozsocha se od Pecného sklání poměrně příkře k výraznému mrazovému srázu zvanému Pece ve výšce cca 1250 m n. m. Mrazový sráz má výšku 12 m a je pokrytý obrovskými bloky křemenců. V horní části vystupuje skalní podloží in situ tvořené křemenci. Mrazový sráz protíná příčně celou rozsochu a má délku 150 m. Při úpatí srázu leží terasa, která s povrchem

skloněným od 1 do 7° dosahuje délky 135 m a šířky 70 m. Jsou na ní vyvinuty kamenné polygony, které na bocích přecházejí do tříděných pruhů. Terasy končí výraznou izolovanou skálou, při jejímž úpatí je hranáčová halda. Od úpatí hranáčové haldy povrch hřbetu zvolna, v několika stupních, klesá ke Ztraceným skalám (1151 m n. m.). Na stupních jsou obrovské hranáče, měřící až 7 m v delší ose. Ztracené skály představují křemencový mrazový srub vysoký až 20 m. Některé části srubu jsou přvislé s abri (skalními převisy) vysokými až 4 m a hlubokými až 3 m. Svědčí o intenzivním podkopávání kryogenními pochody. Při úpatí Ztracených skal je hranáčová halda.

Na JJZ rozsoše je pod kótou Zelené kameny (1179 m n. m.) mrazový srub s hranáčovou haldou při úpatí. Výška mrazového srubu dosahuje nad horní hranou úpatní haldy 6 m.

Aktivní sesuv se nachází na příkrém SZ svahu pramenného uzávěru zdrojnice Merty mezi Břidličnou horou a Jelením hřbetem (1367 m n. m.). Odlučná plocha je výrazná, délka proudového sesuvu dosahuje až 250 m, terén je výrazně zvlněný a zamokřený.

V Jelením dole a v oblasti Čertovy stěny jsou rozsáhlé skalní výchozy, které jsou místy tvořené horninami s vyšším obsahem Ca (vložky zelených břidlic a erlanů), na které je vázána celá řada vzácných druhů rostlin, např. zvonek okrouhlostý sudetský (*Campanula rotundifolia* subsp. *sudetica*), řeřišnice rýtolistá (*Cardamine resedifolia*), sleziník zelený (*Asplenium viride*), lomikámen vždyživý (*Saxifraga paniculata*), kozlík trojený rakouský (*Valeriana tripteris* subsp. *austriaca*).

Pedologie

Oblast je vymezena převážně metamorfovanými horninami, které jsou většinou velmi kyselého charakteru s vysokým zastoupením neztvrdělého křemene. Při vysokém úhrnu srážek, působících na zvětralinách kyselých hornin a nízké průměrné teplotě, vznikají v polohách 8. LVS přirozeně silně kyselé půdní typy s výrazným podzolizačním procesem. Nejčastěji jsou zde zastoupeny podzoly modální. V nejvyšších polohách (9. LVS) je dominantní ranker litický a litozem modální. Na kamenitých svazích v 7. LVS je vyvinut ranker podzolový, v nižších polohách i ranker kambický. Kolem vodních toků se místy vyskytuje kryptopodzol oglejený (<https://mapy.geology.cz/pudy/>).

Na území rezervace převažují půdy mělké až středně hluboké, s vyšším obsahem skeletu, s příznivým vodním režimem, slabě kyselé až silně kyselé, písčitohlinité až hlinitopísčité, šterkovité. Převažující formou humusu je mor, v nižších polohách moder až mulový moder.

Hydrologické poměry

Hlavní rozvodnice vede napříč územím po hlavním hřebeni. Vodní toky náleží ke dvěma nadřazeným soustavám – povodí Odry, odvodňované do moře Baltského a povodí Moravy, které je součástí úmoří Černého moře.

Západní svahy jsou odvodňovány řadou bystřin, které jsou levostrannými přítoky říčky Merty, která se vlévá do Divoké Desné a patří do povodí Moravy. Východní svahy jsou odvodňovány Podolským potokem, který se vlévá do Moravice a patří do povodí Odry. Území se vyznačuje vysokou sněhovou pokrývkou v zimě a dlouhým odtáváním sněhu na jaře. Tím je zajištěna vysoká půdní vlhkost v jarních měsících. Díky rovnoměrnému povrchovému odtoku za dešťů a vysokému obsahu skeletu v půdě nedochází ke stagnaci vody a oglejení půdy.

Klima

Klimaticky patří Hrubý Jeseník k chladným oblastem CH4 a CH6, okrajově i do oblasti CH7 (Quitt 1971). Rezervace leží převážně v klimatické oblasti chladné CH4 s výjimkou jižní části rezervace, ležící v oblasti CH6, a je zařazena do okrsku chladného, horského C2.

Klimatická oblast CH4 je charakterizována takto: léto velmi krátké, chladné a vlhké, přechodné období velmi dlouhé s chladným jarem a mírně chladným podzimem, zima velmi dlouhá, velmi chladná, vlhká s velmi dlouhým trváním sněhové pokrývky.

Geobotanická a fytogeografická charakteristika

Podle regionálně fytogeografického členění České republiky (SKALICKÝ 1988) leží lokalita ve fytogeografickém okrese 97. Hrubý Jeseník, který patří do fytogeografické oblasti oreofytika s rozmanitou květenou, v níž jsou zastoupeny mezofyty i oreofyty, leží převážně v montánním až subalpínském stupni, v území srážkově bohatém (oceánickém), terén je většinou svažité, podklad je rozmanitý, více živný než chudý, krajina je lesní.

Na základě Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky (NEUHÄUSLOVÁ 1997) jsou na převážné části území potenciální přirozenou vegetací třtinové smrčiny, v nižších polohách pak acidofilní bučiny, nejvyšší polohy tvoří subalpínská vegetace.

Aktuální vegetace a flóra

V rámci rezervace jsou vyvinuta rostlinná společenstva horských bučin (*Calamagrostio villosae-Fagetum* a *Calamagrostio arundinaceae-Fagetum*), smrčín (*Calamagrostio villosae-Piceetum*, *Athyrio alpestris-Piceetum*) a subalpínského bezlesí (*Juncion trifidi*, *Nardo-Caricion rigidae*, *Sileno-Calamagrostietum villosae* (*Calamagrostion villosae*), *Adenostylon*, *Dryopterido-Athyrium*).

Velice cenný je zejména zachovalý přirozený vegetační gradient od bučin přes smrčiny po alpské trávníky na SZ svazích Břidličné hory a Z svazích Jeleního hřbetu.

V území byl proveden prozatím jen jeden botanický inventarizační průzkum zaměřený na flóru a fytocenologii (ALBÍN 2006). Z druhů patří k nejvýznamnějším zejména největší jesenícká populace řeřišnice rýtolisté (*Cardamine resedifolia*), bohaté populace zvonku okrouhlolistého sudetského (*Campanula rotundifolia* subsp. *sudetica*) a patrně největší populace jalovce obecného nízkého (*Juniperus communis* subsp. *alpina*) v České republice. K dalším významným druhům patří např. ovsíř dvouřízný (*Helictotrichon planiculme*), zvonek vousatý (*Campanula barbata*), řeřišnice hořká Opizova (*Cardamine amara* subsp. *opicii*), škarda měkká pravá (*Crepis mollis* subsp. *mollis*), hvozdík pyšný alpský (*Dianthus superbus* subsp. *alpestris*), šicha oboupohlavná (*Empetrum hermaphroditum*), hořec tečkovaný (*Gentiana punctata*), lopušík skloněný (*Hackelia deflexa*), jestřábník alpský (*Hieracium alpinum*), meruzalka skalní (*Ribes petraeum*), lomikámen vždyživý (*Saxifraga paniculata*), violka žlutá sudetská (*Viola lutea* subsp. *sudetica*) a další.

Při mykofloristickém výzkumu území (DVOŘÁK & DECKEROVÁ 2015) bylo zaznamenáno celkem 298 druhů makromycetů. Dominantními skupinami jsou lignikolní (127 druhů, ~43 % všech taxonů) a ektomycorhizní houby (111 druhů, ~37 %). Terestrické saprotrofní houby jsou zastoupeny 54 druhy (~18 %). Vysoké procento dřeva osidlujících druhů potvrzuje charakter přírodě blízkého lesa, ale i mykorrhizní druhy jsou zastoupeny množstvím zajímavých druhů (vázaných zejména na smrk a buk).

Mykoflóra sledované části PR Břidličná je velmi cenná, přičemž nejvýznamnější je výskyt řady lignikolních i terestrických druhů vázaných jednak na přirozené smrčiny ohňovec ohraničený (*Phellinus nigrolimitatus*), outkovečka citronová (*Antrodiella citrinella*), bolinka černohnědá

(*Camarops tubulina*), bělochoroš vlnitý (*Postia undosa*), šťavnatka smrková (*Hygrophorus piceae*), jednak na bučiny a suťové listnaté lesy kržatka šikmá (*Flammulaster limulatus*), dřevomor fialový (*Hypoxylon vogesiacum*) aj. Některé velmi vzácné druhy byly sbírány jen na několika dalších lokalitách v CHKO Jeseníky, např. holubinka rašelinná (*Russula helodes*), kržatka vrásčitá (*Tubaria confragosa*) a další, nebo jsou pro jeho území zcela nové ryzec Romagnesiho (*Lactarius romagnesii*).

Z lišejníků se vyskytují jak druhy horských smrčín jako např. *Biatora chrysanth*, *B. efflorescens*, *B. helvola*, *Chaenotheca xyloxena*, *Hypogymnia farinacea*, *Lecidea leprarioides*, *Mycoblastus sanguinarius*, *Porina guentheri*, *Pseudoschismatomma rufescens*, *Xylographa paralela*, tak druhy rostoucí na skalách a sutích ve vrcholových partiích PR jako např. *Cladonia bellidiflora*, *C. sulphurina*, *C. stellaris* (dutohlávka horská), *Flavocetraria cucullata* (puklérka rourkovitá), *Lichenomphalia hudsoniana*, *Melanelia hepatizon*, *M. stygia*, *Pleopsidium chlorophanum*, *Pseudophebe pubescens*, *Stereocaulon pileatum*, *S. vesuvianum*, *Tremolecia atrata*, *Umbilicaria torrefacta*.

Fauna

Území PR Břidličná patří z hlediska výskytu řady vzácných a ohrožených druhů živočichů k významným lokalitám Jeseníků. Vysoká biodiverzita je dána rozmanitostí prostředí (zachovalé lesní i nelesní ekosystémy) a specifickými podmínkami.

V roce 2022 byl na území PR Břidličná proveden inventarizační průzkum měkkýšů (LACINA 2022). Celkově bylo zjištěno 16 druhů měkkýšů, všech 16 druhů je suchozemských plžů. Pro toto území je typická převaha lesních druhů (cca 69 %). Zbytek druhů tvoří druhy mesikolní, tedy ubikvisté s nevyhraněnými nároky (cca 31%). Z nalezených druhů je jeden druh zmíněn v Červeném seznamu ohrožených druhů živočichů ČR. Jde o drobného plže závornatku křížatou (*Clausilia cruciata*).

V roce 2019 byl na území PR proveden entomologický inventarizační průzkum se zaměřením na vybrané druhy fytofágního hmyzu a epigeických predátorů (SABOL 2019). Během tohoto průzkumu bylo na mapovaném území zjištěno celkem druhů fytofágních, fytosaprofágních a epigeických predátorů z řádu brouků (Coleoptera), z nichž jsou 3 druhy zvláště chráněné, a to střevlík polní (*Carabus arcensis*) a střevlík hrbolatý (*Carabus variolosus*) a *Meloe violaceus*, 22 druhů je zařazeno do Červeného seznamu bezobratlých (HEJDA a kol. 2017).

V roce 2020 byl na území PR proveden entomologický inventarizační průzkum se zaměřením na vybrané druhy saproxylického hmyzu a epigeických predátorů (SABOL 2020). Během tohoto průzkumu bylo na mapovaném území zjištěno celkem 200 druhů saproxylických, mycetofágních, mycetofágních a epigeických predátorů z řádu brouků (Coleoptera) z nichž jsou 2 druhy zvláště chráněné, a to již výše zmíněný střevlík polní (*Carabus arcensis*) a střevlík hrbolatý (*Carabus variolosus*), 36 druhů je zařazeno do Červeného seznamu bezobratlých (HEJDA a kol. 2017). K nejzajímavějším nálezům na sledovaném území patří střevlík *Cymindis vaporariorum*, tesařík čtyřpásý (*Cornumutilla quadrivittata*), tesařík javorový (*Ropalopus ungaricus*), kovařík *Sericus subaeneus*, drabčící *Deliphrium algidum*, *Mycetoporus corpulentus*, *Quedius subunicolor* a *Stenus glacialis*, kteří jsou z území rezervace udáváni vůbec poprvé nebo byli zjištěni během entomologického inventarizačního průzkumu v roce 2018 (Sabol 2019) – střevlík *Carabus vaporariorum*, kovařík *Sericus subaeneus* a drabčík *Deliphrium algidum* a jejich opětovné nálezy tak představují potvrzení stálého výskytu na sledovaném území.

V roce 2020 byl na území PR proveden inventarizační průzkum denních motýlů bezlesí (BENEŠ 2020). Celkem bylo zjištěno 18 druhů denních motýlů. Z toho počtu byly potvrzeny čtyři ohrožené druhy denních motýlů z Červeného seznamu bezobratlých ČR. Co se týče celkového počtu

druhů denních motýlů a počtu druhů řazených do Červeného seznamu, jde o velmi chudé území v CHKO Jeseníky, plně reflektující převážný charakter místních lesních porostů a v současnosti značně degradovanou bylinnou vegetaci subalpínského bezlesí a horských pramenišť, zarostlou ve významné části nepůvodní borovicí klečí a expandující brusnicí borůvkou. Za nejvýznamnější lze považovat ověření populace okáče horského (*Erebia epiphron*) vázaného na zachovalé květnaté subalpínské trávníky a přežívání drobné satelitní kolonie zranitelného perleťovce fialkového (*Boloria euphrosyne*).

Z bezobratlých živočichů je dále pozoruhodný druh pavouka plachetnatky suťové (*Wubanoidea uralensis lithodytes*). Středoevropské populace tohoto pavouka obývají vnitřní prostory kamenitých sutí. Potvrzený je také výskyt saranče horské (*Miramella alpina*), druhu, jehož jedinou významnou lokalitou je v České republice právě Pradědská hornatina. Z dalších bezobratlých, kteří jsou zároveň i zvláště chráněni, se na území PR vyskytuje majka fialová (*Meloe violaceus*) a zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*). Ojedinelý je nález kudlanky nábožné (*Mantis religiosa*).

Z území PR je doložen mimořádný výskyt ropuchy obecné (*Bufo bufo*), pravděpodobnější výskyt však zde má skokan hnědý (*Rana temporaria*). Z plazů se zde vyskytuje ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*) a zmije obecná (*Vipera berus*).

V roce 2022 byl na území PR proveden inventarizační průzkum ornitologický (ZOBAC 2022). Celkem bylo během tohoto průzkumu zjištěno 46 druhů ptáků. Z významných druhů avifauny se zde vyskytují bělořit šedý (*Oenanthe oenanthe*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), linduška horská (*Anthus spinoletta*), kos horský (*Turdus torquatus*), jeřábek lesní (*Tetrastes bonasia*) a další.

V roce 2021 byl v území proveden inventarizační průzkum vybraných druhů savců (NENTVICH 2021). V území bylo nalezeno celkem 13 druhů, což je více než polovina druhů, které zde byly historicky zaznamenány. Na území byl potvrzen jeden zvláště chráněný druh, a sice veverka obecná.

Lesní ekosystémy

Téměř všechny lesy na území rezervace jsou zařazeny do kategorie lesů ochranných nebo zvláštního určení. Genetický původ významné části smrkových porostů je nejistý. Přírodní rezervace je součástí PLO 27 – Hrubý Jeseník.

Při zpracování dendrochronologické analýzy v pralesovitém porostu 501A17/1 na LHC Karlov bylo zjištěno, že stáří významné části stromů přesahuje 200 let. Porosty vznikaly poměrně dlouhou dobu během několika desetiletí. Zásadním faktorem, který ovlivnil dynamiku lesa, bylo silné a rozsáhlé narušení, které se v oblasti vyskytlo kolem roku 1780. Další významné narušení (vichřice) postihlo území v letech 1920–1930. V těchto letech vrcholila obnova porostů. Příčinou vzniku porostů mohla být přirozená silná disturbance, rozsáhlá těžba, zarůstání ploch po ukončení travení či pastvy nebo kombinace těchto faktorů. Porosty však nevznikly na holé ploše zbavené lesa, neboť se v nich vyskytují starší stromy.

Smrkové porosty mají díky způsobu vzniku, přirozeným narušením a dlouhé době vývoje typické pralesovité charakteristiky – heterogenní horizontální a vertikální strukturu, výskyt živých, odumírajících a mrtvých stromů velkých dimenzí a mrtvého dřeva různorodých forem, tloušťek a stádií rozkladu (ČADA 2012).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, lišejníků, hub a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
ROSTLINY			
Cévnaté rostliny			
čípek objímavý (<i>Streptopus amplexifolius</i>)		VU	horské smrčiny, roztroušeně
hořec tečkovaný (<i>Gentiana punctata</i>)	KO	EN	subalpínské trávníky, cca 2 desítky ks
hvozdík pyšný alpský (<i>Dianthus superbus</i> subsp. <i>alpestris</i>)	SO	EN	subalpínské trávníky, jednotlivé ex.
jalovec obecný nízký (<i>Juniperus communis</i> var. <i>saxatilis</i>)	SO	EN	subalpínské biotopy – Jelení hřbet, vrchol Břidličné hory, hřeben k Pecnému, cca 150 ks
jednokvítka velekvětý (<i>Moneses uniflora</i>)	SO	EN	Jelení příkop, v blízkosti potoka, vzácně
jestřábník alpský (<i>Hieracium alpinum</i>)	SO	EN	subalpínské vyfoukávané trávníky, vzácně
jestřábník dvouklaný (<i>Hieracium bifidum</i>)		NT	štěrbiny a terásy Vicherkových skal v Jelením dole a Čertovy stěny, roztroušeně
jestřábník kalný (<i>Hieracium stygium</i>)		EN	narušovaná místa, zejména podél cest, několik set ks
kamzičník rakouský (<i>Doronicum austriacum</i>)	O		vlhké listnaté lesy, nivy bystřin v lese, stovky ks
kapradina hrálavá (<i>Polystichum lonchitis</i>)	KO	EN	v lese na JZ úbočí Jeleního hřbetu, velmi vzácně
koprníček bezobalný (<i>Ligusticum mutellina</i>)	O	NT	subalpínské trávníky, roztroušeně
košťava nízká (<i>Festuca supina</i>)		VU	subalpínské trávníky a skalky, místy subdominanta porostů, velmi hojně
kozlík trojený rakouský (<i>Valeriana tripteris</i> subsp. <i>austriaca</i>)		NT	vlhčí bazičtější místa skal v lesním stupni – Vicherkovy skály a Čertova stěna, několik set ks
kýchavice bílá Lobelova (<i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i>)	O		různé typy travinobylinných porostů, okolí pramenišť, smrčiny, desítky ks
lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	O		suťové lesy, vzácně
lomikámen vždyživý (<i>Saxifraga paniculata</i>)	SO	NT	skalky v Jelením dole, desítky ks
lopušík skloněný (<i>Hackelia deflexa</i>)		VU	eutrofní místa skalek v lesním stupni – Kiesgraben a Čertova stěna, roztroušeně
měsíčnice vytrvalá (<i>Lunaria rediviva</i>)	O		listnaté lesy, desítky ks
oměj pestrý (<i>Aconitum variegatum</i>)	O		nivy bystřin, několik set ks
oměj šalamounek (<i>Aconitum plicatum</i>)	O		prameniště, nivy bystřin, tisíce ks
ostrice Bigelowova (<i>Carex bigelowii</i>)		EN	subalpínské trávníky, tisíce ks
ovsík dvouřízný (<i>Helictotrichon planiculme</i>)		EN	fragment vysokostébelné nivy na západním úbočí Jeleního hřbetu, velmi vzácně
plavuň pučivá (<i>Lycopodium annotinum</i>)	O		vlhké smrčiny, stovky m ²

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
prstnatec Fuchsův (<i>Dactylorhiza fuchsii</i>)	O	NT	subalpínská a lesní prameniště, okolí lesních cest, desítky ks
rožec prameništění (<i>Cerastium fontanum</i>)		VU	subalpínská prameniště, velmi vzácně
rybíz skalní (<i>Ribes petraeum</i>)		EN	subalpínské bezlesí na západním úbočí Jeleního hřbetu, 9 keřů
řeřišnice hořká Opizova (<i>Cardamine amara</i> subsp. <i>opicii</i>)	KO	EN	prameniště, desítky ks
řeřišnice rýtolistá (<i>Cardamine resedifolia</i>)	KO	EN	vápnité skalky v lesním stupni (Kiesgraben, Vicherkovy skály v Jelením dole, Čertova stěna), několik set ks
sítina trojklanná (<i>Oreojuncus trifidus</i>)		VU	na vrcholových skalkách na Pecném a na Břidličné hoře, vzácně
sleziník zelený (<i>Asplenium viride</i>)		NT	kalcifyt – vázaný na místa skal se zvýšeným obsahem vápníku, desítky ks
šicha oboupohlavná (<i>Empetrum hermaphroditum</i>)	O	NT	skalky nad horní hranicí lesa a vyfoukávané trávníky kolem vrcholu Břidličné hory, tisíce polykormonů
škarda měkká pravá (<i>Crepis mollis</i> subsp. <i>mollis</i>)		CR	subalpínské trávníky, jednotky ks
stračka vyvýšená (<i>Delphinium elatum</i>)	SO	EN	nivy bystrin, vlhké horské smrčiny, desítky ks
violka žlutá sudetská (<i>Viola lutea</i> subsp. <i>sudetica</i>)	SO	EN	subalpínské trávníky, tisíce ks
vranec jedlový (<i>Huperzia selago</i>)	O	NT	smrčiny, vyfoukávané trávníky, stovky ks
vrbovka žabincolistá (<i>Epilobium alsinifolium</i>)		VU	subalpínská prameniště, vzácně
zvonek okrouhlolistý sudetský (<i>Campanula rotundifolia</i> subsp. <i>sudetica</i>)	KO	EN	erlánové skalky nebo skalky s erlánovými vložkami (Jelení důl, Kiesgraben a Čertova stěna), několik set ks
zvonek vousatý (<i>Campanula barbata</i>)	SO	VU	narušované partie horských holí kolem stezek, ojediněle
Mechorosty			
šikoušek zelený (<i>Buxbaumia viridis</i>)		VU	tlející dřevo v blízkosti vodních toků, stabilní populace
Houby			
fajodka osténkatá (<i>Fayodia bisphaerigera</i>)		CR	na promočeném hrubém detritu na březích potůčků v jehličnatých lesích, ojediněle
holubinka rašelinná (<i>Russula helodes</i>)	KO	VU	řídká zrašelinělá svahová smrčina na S svahu Břidličné hory, vzácně
kornatec zimní (<i>Globulicium hiemale</i>)		CR	na odkorněném dřevě jehličnanů, zejména pahýlech větví padlých stromů, hojně
kržatka šikmá (<i>Flammulaster limulatus</i>)		EN	typický druh přirozených až pralesovitých bučin a suťových lesů, hojně
kržatka vrásčitá (<i>Tubaria confragosa</i>)	O	EN	na bříze a jeřábu na vlhkých chladných stanovištích, v lemech rašelinišť, vzácně
outkovečka citronová (<i>Antrodiella citrinella</i>)		EN	v přirozených porostech se zastoupením smrku, vzácně
penízovka Konrádova (<i>Gymnopus fagiphilus</i>)		CR	na tlejícím listí buku v přirozených bučinách, roztroušeně
ryzec hnědočervený (<i>Lactarius badiosanguineus</i>)		EN	mykorhizní symbiont smrku, vlhké jehličnaté a listnaté lesy, roztroušeně

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
šťavnatka smrková (<i>Hygrophorus piceae</i>)	SO	EN	vlhké horské smrčiny, vzácně
štítočka síťnatá (<i>Pluteus phlebophorus</i>)		EN	na silně zetlelém dřevě listnáčů, především buku, hojně
vláknice špinavá (<i>Inocybe calamistrata</i>)		EN	vlhké až podmáčené smrčiny, vzácně
vláknice štětinatá (<i>Inocybe hystrix</i>)		CR	vlhké horské bučiny, roztroušeně
vláknice zardělá (<i>Inocybe whitei</i>)		EN	mykorrhizní symbiont, jehličnaté i listnaté lesy, roztroušeně
Lišejníky			
<i>Biatora chrysantha</i>		VU	horská smrčina, ojediněle
<i>Biatora efflorescens</i>		VU	horská smrčina, hojně
<i>Biatora helvola</i>		EN	horská smrčina, vzácně
<i>Chaenotheca xyloxena</i>		VU	horská smrčina, ojediněle
<i>Cladonia bellidiflora</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Cladonia sulphurina</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Cladonia stellaris</i> (dutohlávka horská)		CR	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Flavocetraria cucullata</i> (pukléřka rourkovitá)		EN	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Hypogymnia farinacea</i>		VU	horská smrčina, ojediněle
<i>Lecidea leprarioides</i>		EN	horská smrčina, ojediněle
<i>Lichenomphalia hudsoniana</i>		EN	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Melanelia hepatizon</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, roztroušeně
<i>Melanelia stygia</i>		VU	vrcholové partie Pecí, roztroušeně
<i>Mycoblastus sanguinarius</i>		EN	horská smrčina, ojediněle
<i>Pleopsidium chlorophanum</i>		VU	na kamenech a skalách v horské smrčině, ojediněle
<i>Porina guentheri</i>		EN	horská smrčina, vzácně
<i>Pseudephebe pubescens</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, ojediněle
<i>Pseudoschismatomma rufescens</i>		VU	horská smrčina, ojediněle
<i>Stereocaulon pileatum</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, vzácně
<i>Stereocaulon vesuvianum</i>		VU	vrcholové partie Břidličné hory, roztroušeně
<i>Tremolecia atrata</i>		VU	kameny a skály ve vrcholových partiích PR, hojně
<i>Umbilicaria torrefacta</i>		CR	kameny a skály ve vrcholových partiích PR, ojediněle
<i>Xylographa parallela</i>		VU	horská smrčina, ojediněle
ŽIVOČICHOVÉ			
Měkkýši			
závonatka křížatá (<i>Clausilia cruciata</i>)		VU	horské smrčiny, vzácně
Hmyz			
Brouci			
bázlivec <i>Luperus viridipennis</i>		EN	horské louky, okraje lesů, lesní světliny, travnaté biotopy Břidličné hory a Jeleního hřbetu, hojně
drabčík <i>Arpedium brachypterum</i>		EN	horské louky, mezi tlejícími zbytky rostlin, pod hnijící trávou nebo detritem, vzácně
drabčík <i>Atrecus longiceps</i>		EN	horské lesy, v tlejícím dřevě smrků a listnatých stromů, vzácně

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
drabčík <i>Bryoporus rufus</i>		VU	horské lesy a subalpínské bezlesí, pod tlejícími zbytky rostlin, hnijící trávou, mechem, opadáním jehličím, listím, v detritu, ojediněle
drabčík <i>Deliphrum algidum</i>		CR	tlející zbytky rostlin, hnijící tráva, detrit, zarostlá lesní mýtina na S straně Čertovy stěny, vzácně
drabčík <i>Mycetoporus corpulentus</i>		VU	horské lesy Břidličné hory a Velkého Máje, vzácně
drabčík <i>Oxypoda funebris</i>		VU	vlhká stanoviště, jehličnatý les na V straně Břidličné hory, vzácně
drabčík <i>Quedius fulvicollis</i>		EN	vlhčí biotopy (vlhké listnaté lesy, kolem potoků, ve vlhké lesní hrabance), vzácně
drabčík <i>Quedius subunicolor</i>		EN	subalpínské bezlesí, pod kameny, v mechu, hrabance, vzácně
drabčík <i>Tachinus elongatus</i>		VU	vlhká stanoviště v lesích na J straně Pecného, pod Ztracenými kameny, mezi tlejícími zbytky rostlin, hnijící trávou, detritem, pod mechem, kameny apod., ojediněle
hnojník <i>Aphodius bilimeckii</i>		CR	smilkové trávníky na V straně Jeleního hřbetu, vzácně
kohoutek <i>Oulema erichsonii</i>		CR	otevřená stanoviště, prameniště u Jelení studánky, vzácně
kovařík <i>Ampedus auripes</i>		CR	horské smrčiny, tlející dřevo smrků, ojediněle
kovařík <i>Ctenicera virens</i>		EN	na travním porostu, keřích, často podél potoků, vzácně
kovařík <i>Denticollis interpositus</i>		EN	horské smrčiny, tlející dřevo smrků, vzácně
kovařík <i>Diacanthous undulatus</i>		EN	horské smrčiny, tlející dřevo smrků, vzácně
kovařík <i>Liotrichus affinis</i>		VU	v jehličnatých lesích i subalpínském bezlesí, roztroušeně
kovařík <i>Orithales serraticornis</i>		EN	horské smrčiny, J a JZ strana Pecného, vzácně
kovařík <i>Sericus subaeneus</i>		CR	stinné přirozených lesů, suťové pole na JZ straně Břidličné hory, vzácně
krasec lesní (<i>Buprestis rustica</i>)		VU	horské smrkové lesy, vzácně
květožil <i>Eusphalerum anale</i>		VU	okraje lesů, lesní světliny, subalpínské louky, Z strana Břidličné hory, vzácně
květožil <i>Eusphalerum pseudocupariae</i>		VU	horské louka na Břidličné hoře a jehličnatý les na Z straně Jeleního hřbetu, vzácně
květožrout <i>Anthophagus alpestris</i>		VU	jehličnaté lesy, subalpínské bezlesí, suťový svah Břidličné hory, vzácně
květožrout <i>Anthophagus alpinus</i>		EN	horská louka na SV straně Jeleního hřbetu, vzácně
lenec <i>Melandrya caraboides</i>		EN	smíšený les na Z straně Velkého Máje, přirozené lesy, vzácně
lesák <i>Dendrophagus crenatus</i>		EN	horské smrčiny, odumřelé kmeny smrků, roztroušeně
majka fialová (<i>Meloe violaceus</i>)	O	VU	na travnatých plochách v subalpínském bezlesí, vzácně
mandelinka <i>Timarcha metallica</i>		EN	mezi porosty borůvky a brusinky na Medvědíh hřbetu, lokálně hojná
polník lýkovcový (<i>Agrilus integerrimus</i>)		EN	na lýkovci jedovatém, vzácně

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
pýchavkovník červcový (<i>Endomychus coccineus</i>)		VU	smíšený les na S straně Certovy stěny a Z straně Velkého Máje, ojediněle
střevlík hrboletý (<i>Carabus variolosus</i>)	SO	NT	okolí vodních toků, prameniště, roztroušeně
střevlík polní (<i>Carabus arcensis</i>)	O	-	lesní okraje, světliny, na hřebenu Břidličné hory a S až V straně Jeleního hřbetu, lokálně hojný
střevlík <i>Cymindis vaporariorum</i>		VU	na hřebenu Břidličné hory, vzácně
střevlík <i>Trechus montanellus</i>		VU	vlhká stanoviště, horské louky, prameniště, na Z straně Velkého Máje, vzácně
tesářík čtyřpásý (<i>Cornumutilla quadrivittata</i>)		CR	horské smrčiny, v odumřelém dřevě smrků, vzácně
tesářík javorový (<i>Ropalopus ungarius</i>)		EN	osluněné javory kleny, vzácně
zlatohlávek tmavý (<i>Oxythyrea funesta</i>)	O	-	subalpínské bezlesí v okolí Břidličné hory, přirozená horská smrčina, ojediněle
Kudlanky			
kudlanka nábožná (<i>Mantis religiosa</i>)	KO	VU	subalpínské bezlesí v okolí Jeleního hřbetu, ojediněle
Motýli			
okáč sudetský (<i>Erebia sudetica</i>)	SO	VU	horské louky, vzácně
perleťovec fialkový (<i>Boloria euphrosyne</i>)		VU	subalpínské bezlesí, horské louky Jeleního hřbetu a u Jelení studánky, vzácně
Rovnokřídlí			
saranče horská (<i>Miramella alpina</i>)		VU	horské louky v oblasti Jeleního hřbetu, vzácně
Obojživelníci			
ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	O	VU	Jelení příkop v lese na svazích Břidličné hory, vzácně
skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)		VU	V lesích v Jelením příkopu a v blízkosti Pecí, ojediněle
Plazi			
ještěrka živorodá (<i>Zootoca vivipara</i>)	SO	NT	subalpínské bezlesí, přirozené lesy, roztroušeně
zmije obecná (<i>Vipera berus</i>)	KO	VU	otevřená stanoviště, subalpínské bezlesí, ojediněle
Ptáci			
bělořit šedý (<i>Oenanthe oenanthe</i>)	SO	EN	subalpínské bezlesí, vzácně, pravděpodobně hnízdí
bramborníček hnědý (<i>Saxicola rubetra</i>)	O		subalpínské bezlesí, vzácně, pravděpodobně hnízdí
datlík tříprstý (<i>Picoides tridactylus</i>)	SO	EN	přirozené horské lesy, 1–3 páry
jeřábek lesní (<i>Tetrastes bonasia</i>)	SO	VU	věkově rozrůzněné lesní porosty s břízou, vrbou, olší a bohatým bylinným patrem, 1–3 páry
kos horský (<i>Turdus torquatus</i>)	SO	EN	při horní hranici lesa, 3–5 párů
krahujec obecný (<i>Accipiter nisus</i>)	SO	VU	v lesích, 1–2 páry
krkavec velký (<i>Corvus corax</i>)	O		skály v oblasti Čertovy stěny a nad Jelením příkopem, 1–3 páry

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992Sb.*	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
kulíšek nejmenší (<i>Glaucidium passerinum</i>)	SO	VU	přírozené lesní porosty, 1–3 páry
linduška luční (<i>Anthus pratensis</i>)		NT	subalpínské bezlesí, 10–20 párů
linduška horská (<i>Anthus spinoletta</i>)	SO	CR	subalpínské bezlesí, 1–2 páry
orešník kropenatý (<i>Nucifraga caryocatactes</i>)	O	VU	různorodé lesní prostředí s mladšími smrkovými porosty, 2–5 párů
sluka lesní (<i>Scolopax rusticola</i>)	O	VU	různorodé lesní prostředí s vlhčími místy a otevřenými plochami, okolí potoků, podmáčená místa, 1–3 páry
sokol stěhovavý (<i>Falco peregrinus</i>)	KO	EN	skály nad Jelením příkopem, 1 pár
sýc rousný (<i>Aegolius funereus</i>)	SO	VU	přírozené lesní porosty, 1–2 páry
ťuhýk obecný (<i>Lanius collurio</i>)	O	NT	subalpínské bezlesí, oblast horní hranice lesa, 1–3 páry
Savci			
veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	O		v lesních porostech, ojediněle

* podle vyhlášky č. 395/1992 Sb., v platném znění: KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený, O – ohrožený

** podle Červených seznamů: CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený;; podle GRULICH & CHOBOT (2017), KUČERA et al. 2012, HOLEC & BERAN (2006), HEJDA et al. (2017), CHOBOT & NĚMEC (2017).

2.1.3 Výčet a popis významných přírodních disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Nejvýznamnějším abiotickým disturbančním činitelem na území PR Břidličná je vítr. Tento disturbanční činitel nemůže předmět ochrany (lesní biotopy), za předpokladu ponechání vzniklého biologického dědictví (nově vzniklé struktury, veškerá dřevní hmota na místě k zetlení), významněji ohrozit. Může tak dojít pouze ke změně struktury, věkové a prostorové diferenciace či druhového složení. Přírodně disturbované plochy s přírodně se rozkládajícími kmeny stromů představují vhodné podmínky pro saproxylické organizmy (organizmy vázané na mrtvé dřevo). Ležící stromy a jejich skupiny mohou současně posloužit jako mechanická bariéra proti spárkaté zvěři.

Sníh a námraza – v souvislosti s postupným oteplováním klimatu a mírnějšími zimami se závažnost tohoto faktoru a jeho působení na lesní biotopy zmenšuje. S teplejšími zimami také posouvá hranice, kam padá těžký mokrý sníh místo sněhu prachového. Nejvíce jsou ohroženy stejnověké, hustě zakmeněné smrkové porosty nepůvodního ekotypu nebo provenience s vysokým stíhlostním koeficientem. Stanovištěně původní horské smrčiny jsou vůči podobným jevům daleko odolnější.

Dalším disturbančním činitelem působící v území je mráz, který se přímo podílel na vzniku předmětu ochrany rezervace (skály, kamenné proudy, kamenná moře, polygonální půdy) a je zde přírodním a pozitivním činitelem.

b) biotické disturbanční činitele

Jednoznačně nejvýznamnějším biotickým disturbančním činitelem v PR Břidličná je podkorní hmyz, primárně lýkožrout smrkový (*Ips typographus*).

Z pohledu přirozené obnovy lesa a odrůstání přirozeného zmlazení lze mezi biotické faktory, které omezují přirozenou obnovu a její odrůstání, zařadit i vzhledem k úživnosti lesů na území rezervace a jejího širšího okolí vyšší stavy spárkaté zvěře.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Území se stalo chráněným vyhlášením CHKO Jeseníky v roce 1969. V roce 1994 při vytváření zonace byla vrcholová partie Břidličné hory a Pecného zařazena do první zóny odstupňované ochrany přírody, ostatní území současné rezervace do zóny druhé.

Celé území současné rezervace se v roce 2005 díky výskytu přírodních biotopů stalo součástí evropsky významné lokality Praděd stanovené nařízením vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit.

Území PR Břidličná je rovněž součástí ptačí oblasti Jeseníky vymezené nařízením vlády č. 599/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Jeseníky.

Územní ochrana byla završena v roce 2008, kdy bylo území vyhlášeno nařízením Správy CHKO Jeseníky č. 1/2008 jako přírodní rezervace.

b) lesní hospodářství

Významné stopy na lesích celého Hrubého Jeseníku zanechala majetková držba. Až do roku 1926 zde byly lesy vesměs v nestátních rukou a patřily soukromým držitelům. Rezervace se rozkládá na bývalém panství Velké Losiny (dnes území ve správě LS Loučná nad Desnou) a Janovice (dnes LS Janovice). Celkový hospodářský stav panství a jeho odbytové možnosti (především dřeva) se výrazně projevoval na stavu lesů. Protože zde nejsou velké splavné řeky, převažoval až do vybudování železnic místní odbyt dřeva, takže v 15. – 17. století zde byl spíše nadbytek zásob. Průmyslové a horní podnikání stav změnilo. Nejdříve na panství Janovickém vznikly železářny, které spotřebovaly značné množství dřeva, ale severní, horská část tohoto panství zůstala až do konce 17. století těžebně málo využita. Hlavními původními dřevinami byl smrk ztepilý, jedle bělokorá, buk lesní a javory klen a mlč. Ve vyšších polohách převládala smrky, v různém poměru smísení s jedlí a bukem a celou řadou vtroušených dřevin.

V polovině 19. století docházelo postupně k nejvýraznějším změnám ve složení dřevin (holosečné hospodaření, umělé obnovy). Silně se zvýšilo zastoupení jehličnanů oproti listnáčům, ubylo smíšených a přibýlo stejnorodých porostů, hlavně smrku. Při hospodaření toulavou sečí se téměř žádná umělá obnova neprováděla. Při pozdějším pasečném hospodaření až do sedmdesátých let 19. století převládala síje nad sadbou, pak převažuje sadba, a to převážně smrku. Od konce 19. století se objevila snaha po zakládání smíšených porostů. Jako zalesňovací materiál byl používán smrk, jedle, z počátku buk i javor mlč z místní provenience. Od roku 1876 se však již začalo přikupovat semeno smrku v podhůří Alp – ve Vídeňském Novém Městě a po roce 1900 převážně v Liptáni u Osoblahy. Základní dřeviny byly po roce 1920 obnovovány semenem a sazenicemi převážně domácí provenience.

Cílevědomé lesní hospodaření v rámci trvalých hospodářských jednotek – revírů, začalo v polovině 18. století. V roce 1753 byla vypracována první jednoduchá systemizace lesů lánovou soustavou, na ni později navazovala stat'ová soustava a kombinovaná stat'ová soustava. Zachovala se také různá ocenění lesů pro fideikomisní účely, v nichž se zjišťovaly možnosti trvalého výnosu pomocí kamerální taxy a dnes nám tato ocenění umožňují usuzovat na stav lesa v tomto období. O systematictější a intenzivnější lesnickém hospodaření lze však hovořit až koncem 18. století (HOŠEK 1973). Do této doby tedy bylo běžné, že se pralesovité porosty samovolně zmlazovaly. Od poloviny 19. století se začíná s pokusy o zvýšení tehdejší horní hranice lesa. K významnějšímu zalesňování dochází po roce 1853, kdy byla v Rakousku vyhlášena soutěž o nejúspěšnější zalesňovací výsledky v horských polohách, jedná se o tzv. cenové kultury. Lesníci z Jeseníků byli poměrně úspěšní, protože například lesmistr Emanuel Ulrich vyhrál za zalesňování v oblasti Kurzovní chaty první cenu.

Dodnes patrným zásahem je v nejvyšších polohách tzv. vegetační chodník. Ten vybudoval opět lesmistr Ulrich v roce 1852 na tehdejší horní hranici lesa a pod ním započal s intenzivním zalesňováním. Horské hole se dlouhodobě využívaly k pastvě. Až koncem 19. století pastva začíná upadat. Otázka pastvy v prostoru rezervace je sporná, zmínky v literatuře a historických pramenech nebyly zjištěny, o využívání holí však svědčí základy dvou objektů v sedle mezi Jelením hřbetem a Májem. Velmi pravděpodobně se zde trávalo.

V letech 1883–1907 probíhají snad vůbec největší zalesňovací práce na horských holích. Hlavní vysazovanou dřevinou se stává zejména kleč. Myšlenka zavádění alochtonních dřevin je oživena znovu v 70. letech 20. století v “Generálním plánu na zlepšení hospodářského stavu v účelových lesích Hrubého Jeseníku“, naštěstí byla realizována jen částečně a prostoru rezervace se nedotkla. Na stavu lesů především na západních návětrných svazích náležejících LHC Loučná se podepsalo imisní zatížení území.

Způsoby využití s negativními vlivy na prostředí:

- Těžba a odvoz dříví ve vysokých polohách c nahrazení toulavé těžby těžbou holou, umělá obnova sadebním materiálem nevhodné provenience, vznik stejnověkých rozpadajících se, málo stabilních porostů s nízkou odolností proti biotickým i abiotickým činitelům s nevhodnou druhovou skladbou, prostorovou strukturou, vertikálním a horizontálním zápojem.
- Umělé zalesňování borovicí klečí i smrkem nevhodné provenience na přelomu 19. a 20. století s cílem opětovného zvýšení horní hranice lesa.
- Hospodaření v 19. a 20. století preferující smrk na úkor buku, resp. listnatých či smíšených lesů. Tyto porosty byly nahrazovány smrkovými monokulturami, většinou bez ohledu na původ sadebního materiálu. Významné snížení biodiverzity – úbytek rostlinných i živočišných druhů.
- V osmdesátých letech minulého století došlo k tzv. exhalačním těžbám se vznikem následné holiny (viz dnešní porostní skupiny 715D3, 716A3, 716B3, B4 a 716C3, C4 o celkové výměře 17,04 ha). Do roku 1993 byly všechny holiny zalesněny smrkem.
- Vysoké stavy zvěře neodpovídající úživnosti ekosystému s nepříznivými důsledky pro obnovu nebo odrůstání prakticky všech dalších druhů dřevin (BK, JR, KL).

Způsoby využívání s pozitivním vlivem v minulosti:

- Počátek plánovitého hospodaření po vydání zemských lesních řádů. Pro Čechy a Moravu byl vydán lesní řád v roce 1754 a ve Slezsku v roce 1756. Tyto řády zakazovaly ničení lesů, omezovaly svévolnou těžbu a měly za cíl zabránit devastaci lesů.

- Koncem 19. a počátkem 20. století vyšla nová nařízení na jednotlivých panstvích, která omezovala toulavou těžbu do nadmořské výšky 1200 m, vyšší polohy zůstávají bez zásahů jako takzvaný les chráněný (často označovány římskými číslicemi).

c) zemědělské hospodaření

Subalpínské trávníky nad horní hranicí lesa byly zřejmě v minulosti ovlivněny hospodařením podobně jako v sousední NPR Praděd, v tomto případě patrně především travením. O pastvě přímo v prostoru dnešní PR Břidličná byly dosud v historických pramenech a literatuře zjištěny pouze sporadické zmínky, o pastevním využívání zdejších holí v minulosti svědčí např. dochované základy objektů v sedle mezi Jelením hřbetem a Májem na sv. okraji území (tzv. "Töpperhof" – budova zřízená kolem r. 1779 za účelem pastvy ovcí, vyhořela už r. 1785 – Jeník, Hampel 1992).

Po druhé světové válce byla z oblasti deportována většina německy mluvících obyvatel, kteří do té doby tvořili většinu místního obyvatelstva, a hospodaření v subalpínském bezlesí bylo zcela ukončeno.

Po ukončení hospodaření se vegetace začala velmi pozvolna vracet do podoby před zahájením zemědělského využívání. Krátkostébelné trávníky s dominantní metličkou křivolakou a místy i se smilkou se stejně jako na jiných místech postupně stále více zapojují, dochází k hromadění velkého množství obtížně se rozkládající stařiny a následkem toho celkově klesá druhová rozmanitost cévnatých rostlin.

Subalpínské bezlesí v rezervaci je rovněž negativně ovlivňováno rozsáhlými výsadbami borovice kleče (bližší viz výše v podkapitole lesní hospodářství).

Negativní vlivy

Záměrné zvyšování horní hranice lesa výsadbami smrku neznámé provenience a borovicí klečí po ukončení hospodaření – snížení rozlohy subalpínských biotopů.

Pozitivní vlivy

Změna druhového složení a zvýšení diverzity rostlinných společenstev, podpora druhově bohatých typů vegetace zejména na úkor porostů borůvky a podpora konkurenčně slabších druhů rostlin.

d) myslivost

Myslivost byla až do 18. století součástí a podstatnou funkcí lesního hospodářství. Se vzrůstající hospodářskou činností v 18. století význam myslivosti poklesl a lesnická stránka činnosti nabývala stále více na významu. Stavby zvěře značně kolísaly. Jako nová zvěř byl počátkem 20. století vysazen kamzík. Ke snižování počtu jelení i kamzičí zvěře dochází postupně od počátku 90. let minulého století v důsledku mysliveckého hospodaření (lov) a má souvislost mimo jiné s ekonomickým pronájmem jednotlivých honiteb. Rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje byla v roce 2004 vymezena oblast chovu zvěře pro kamzíka horského „Hrubý Jeseník“. Normované stavy jsou v současné době 241 ks, reálná početnost je však přibližně dvojnásobná. Udržitelný stav by neměl přesahovat 200 jedinců.

Na základě rozhodnutí příslušných krajských úřadů byly v letech 2009 a 2011 vyhlášeny oblasti chovu jelena evropského. 2 oblasti chovu, a to Jeseníky – východ (2009) a Jeseníky – jih (2011) částečně zasahují na území PR Břidličná.

Negativní vliv spárkaté zvěře, zejména jelena a kamzíka, na přirozenou obnovu listnatých dřevin a jedle zůstává na většině území stále významný.

Území rezervace na LHC Loučná nad Desnou je součástí honitby Pec a Sedmivory a na LHC Karlov součástí honitby Hubert. Honitby Pec a Sedmivory jsou pronajaty soukromým subjektů, honitba Hubert je provozována Lesy ČR, s.p. jako režijní honitba. Na území honitby Hubert jsou rovněž 2 lovecké chaty, a to Josefinka a Ludvíkova bouda.

Žádná myslivecká zařízení k lovu či přikrmování zvěře s výjimkou dvou kazatelen se na území rezervace nenacházejí.

e) rekreace a sport

Územím rezervace prochází několik značených turistických stezek. Jedná se především o zelenou turistickou trasu vedoucí z rozcestí Nad Skřítkem po hřebeni směrem na Jelení studánku a Františkovu myslivnu. Dále územím prochází žlutá turistická trasa vedoucí z Vernířovic přes Jelení studánku k bývalé turistické chatě Alfrédka, která pak pokračuje po východní hranici rezervace po lesní cestě až k rozcestí „Nad Skřítkem“ a je zároveň v tomto úseku i cyklistickou a lyžařskou běžeckou trasou. Červená turistická trasa z Ovčárny přes Jelení studánku do Staré Vsi probíhá po hranicích rezervace v její severovýchodní části. Územím prochází také naučná stezka Světem horských luk. Nejfrekventovanější trasou je trasa vedoucí po hřebeni z rozcestí Nad Skřítkem směrem na Jelení studánku.

Z hlediska negativních vlivů turismu dochází ke stavbám „kamenných mužiků“, kdy dochází k poškozování geologických útvarů.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Plánovací dokumenty:

Lesní hospodářský plán pro lesní hospodářský celek Loučná nad Desnou na období 2016–2025.

Lesní hospodářský plán pro lesní hospodářský celek Karlov na období 2021–2030.

Nařízení vlády č. 40/1978 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy.

Nařízení vlády ČR č. 599/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Jeseníky.

Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů.

Oblastní plán rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast č. 27 – Hrubý Jeseník na období 2024–2043.

Přirozená dřevinná skladba podle SLT, Brandýs nad Labem (2003).

Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Praděd (2016).

Plán péče o CHKO Jeseníky na období 2024–2033.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

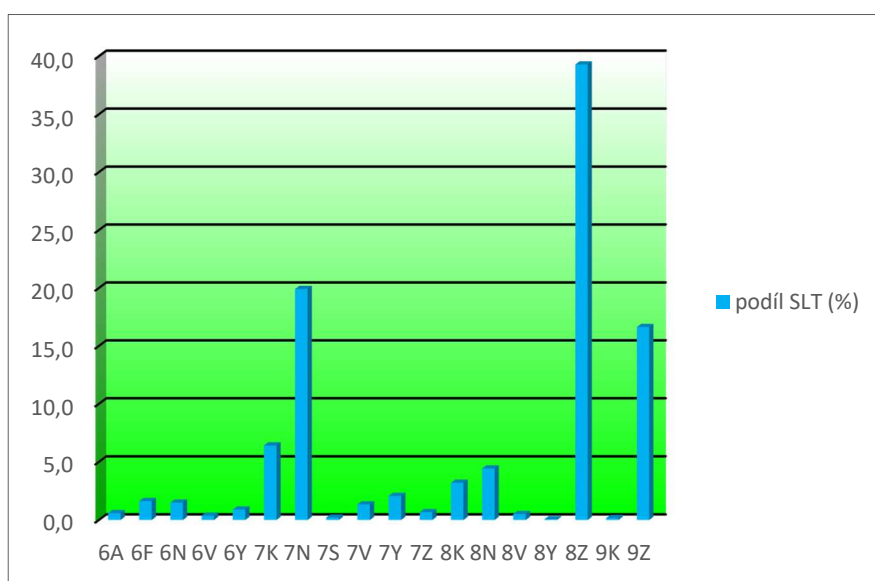
Přírodní lesní oblast	27 – Hrubý Jeseník
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	Loučná nad Desnou, 713000
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	326,01
Období platnosti LHP	2016–2025
Organizace lesního hospodářství	Lesní správa Loučná nad Desnou
Nižší organizační jednotka	revír 06 – Jezerná, 07 – Skřítek

Přírodní lesní oblast	27 – Hrubý Jeseník
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	Karlovy, 708002
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	260,73
Období platnosti LHP	2021–2030
Organizace lesního hospodářství	Lesní správa Janovice
Nižší organizační jednotka	revír 05 – Hubert

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 27 – Hrubý Jeseník				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT**	Výměra (ha)	Podíl (%)
6A	Klenosmrková bučina	SM 1–3, JD 2–3, BK 4–6, KL 1–2, JLH 1, JS 0+	3,51	0,6
6F	Kapradinová smrková bučina	SM 1–3, JD 2–4, BK 4–6, KL +2, JLH +1, JS 0+	9,60	1,6
6N	Kamenitá kyselá smrková bučina	SM 3–4, JD 1–3, BK 3–5, JŘ +	8,80	1,5
6V	Vlhká smrková bučina	SM 2–3, JD 1–4, BK 3–7, KL +1	2,22	0,4
6Y	Skeletová smrková bučina	SM 3–6, BK 4–5, JD +2, KL 0–1, (BR, JR) +1	5,27	0,9
7K	Kyselá buková smrčina	SM 7–8, JD +1, BK 1–3, JR +	37,66	6,4
7N	Kamenitá kyselá buková smrčina	SM 7–8, BK 1–3, JD +1, KL+, JR+	116,86	19,9
7S	Svěží buková smrčina	SM 6–8, BK 1–3, JD +2, KL 0+, JR +	1,26	0,2
7V	Vlhká buková smrčina	SM 6–8, BK 1–3, JD 1, KL 0+, JR 0+	7,90	1,3
7Y	Skeletová buková smrčina	SM 6–7, BK 2, JD 1, BR 1, JR +, KL +	12,20	2,1
7Z	Zakrslá buková smrčina	SM 7–10, JD 0–1, BK 0–3, BR +1, JR +1	3,99	0,7
8K	Kyselá smrčina	SM 10, JR +, BK +, JD +, KL +	18,84	3,2

8N	Kamenitá kyselá smrčina	SM 9–10, KL +1, BK +, JR +	26,05	4,4
8V	Podmáčená kle- nová smrčina	SM 9–10, KL 0–1, JD 0–1, OLS +, BK +, JR +	3,06	0,5
8Y	Skeletová smrčina	SM 9–10, JR +, BR +	0,40	0,1
8Z	Jeřábová smrčina	SM 9–10, JR +1	230,58	39,3
9K	Klečová smrčina (v Jeseníkách bez kleče)	SM 10, JR +	0,97	0,2
9Z	Kleč (v Jeseníkách bez kleče)	SM 10, JR +1	97,57	16,6
Celkem			586,74	100

Graf č. 1: Zastoupení souborů lesních typů

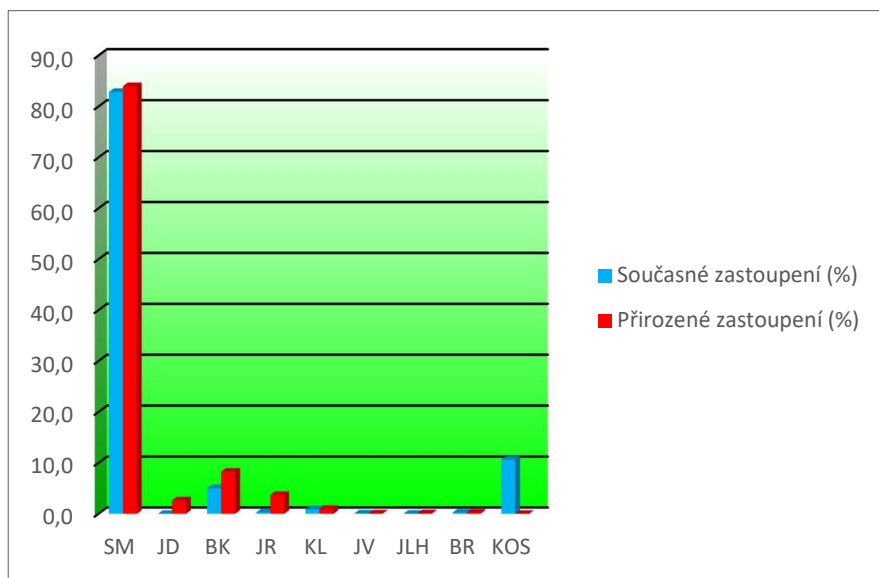
Porovnání současné (SDS) a přirozené druhové skladby** (PDS) lesa

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastou- pení (ha)	Současné za- stoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
SM	smrk ztepilý	486,04	82,8	492,76	84,0
JD	jedle bělokora	0,00	0,0	15,53	2,7
KOS	borovice kleč	62,37	10,6	0,00	0,0
Listnáče					
BK	buk lesní	29,49	5,0	48,58	8,3
JR	jeřáb ptačí	1,62	0,3	21,78	3,7
KL	javor klen	5,20	0,9	5,58	1,0
JV	javor mléč	0,44	0,1	0,44	0,1
JLH	jilm horský	0,16	0,0	0,66	0,1
BR	bříza bradavičnatá	1,42	0,2	1,42	0,2
Celkem		586,74*	100 %	586,74*	100

* Uvedená výměra vychází z dat LHP (výměry lesních porostů nejsou vyrovnány na KN), je odlišná od výměry v kap. 1.4. Výměra lesních pozemků v kap. 1.4 vychází z údajů KN. Zároveň se jedná pouze o výměru PUPFL – lesní pozemky – porostní půda.

**Při stanovení přirozené druhové skladby byl brán zřetel na místní stanovištní podmínky, rozmezí hodnot odpovídá hodnotám, které jsou uvedeny v tabulkách přirozené dřevinné skladby podle ÚHUL (2003)

- současnou dřevinnou skladbu reflektuje v případě etážových porostů horní, resp. nejstarší etáž

Graf č. 2: Porovnání současné a přirozené druhové skladby lesa

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

Název vodního toku	Podolský potok
Číslo hydrologického pořadí	2-02-02-0120
Úsek dotčený ochranou (ř. km od–do)	21,0–21,650
Charakter toku	lososový
Příčné objekty na toku	-
Manipulační řád	-
Správce toku	Lesy ČR, s. p., Správa toků – oblast Povodí Odry
Správce rybářského revíru	-
Rybářský revír	-
Zarybnovací plán	-

Název vodního toku	Levostranný přítok Merty v km 14,0 z Jeleního dolu (LP Merty č. 7)
Číslo hydrologického pořadí	4-10-01-0700
Úsek dotčený ochranou (ř. km od–do)	1,2–2,5
Charakter toku	lososový
Příčné objekty na toku	-
Manipulační řád	-
Správce toku	LČR, s. p., Správa toků – oblast povodí Moravy
Správce rybářského revíru	-
Rybářský revír	-
Zarybňovací plán	-

Název vodního toku	Levostranný přítok Merty v km 14,0 pramenící pod Břidličnou horou – Jelení příkop (LP LP Merty č. 9)
Číslo hydrologického pořadí	4-10-01-0700
Úsek dotčený ochranou (ř. km od–do)	0,7–1,9
Charakter toku	lososový
Příčné objekty na toku	-
Manipulační řád	-
Správce toku	LČR, s. p., Správa toků – oblast povodí Moravy
Správce rybářského revíru	-
Rybářský revír	-
Zarybňovací plán	-

Pozn.: Ve všech případech se jedná o horní bystřinné úseky toků nad 890 m n. m. (Jelení příkop), nad 920 m n. m. (v Jelením dole), resp. nad 1100 m n. m. (Podolský potok), kde se již ryby trvale nevyskytují.

2.4.3 Základní údaje o bezlesí

Přílohy:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů na plochách bezlesí a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	Mozaika biotopů subalpínského bezlesí: A1.1 Vyfoukávané alpské trávníky, A1.2 Zapojené alpské trávníky, A2.1 Alpínská vřesoviště, A2.2 Subalpínská brusnicová vegetace		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
celková rozloha biotopů subalpínského bezlesí cca 80,0 ha	Celková rozloha skupiny biotopů subalpínského bezlesí se v posledních desetiletích postupně snižuje v souvislosti se zvyšováním horní hranice lesa (viz např. Banaš et. al 2021).		
	stav:	zhoršený	
	trend vývoje:	zhoršující se	
absence nežádoucích druhů	Ve vztahu k biotopům subalpínského bezlesí je z nežádoucích/nepůvodních druhů problematická zejména přítomnost rozsáhlých výsadeb borovice kleče. Do těch nebylo prozatím nikde zasahováno a dochází tak k jejich postupnému rozšiřování (přirůstání po okrajích a zahušťování – mizení porostních mezer), čímž se nadále snižuje plocha biotopů subalpínského bezlesí. V posledních letech rovněž dochází k masivnímu šíření expanzivního svízele hercynského (<i>Galium saxatile</i>), který zejména na místech silně ovlivňovaných pastvou zvěře (zbytky metličkových trávníků) vytváří souvislé porosty a nadále se šíří.		
	stav:	zhoršený	
	trend vývoje:	zhoršující se	
bez zřetelných negativních vlivů pastvy zvěře	Neúměrně vysoké stavy zvěře se projevují zejména v některých typech zapojených subalpínských trávníků (A1.2), kdy jsou zvěří vyhledávány a opakovaně decimovány především porosty s dominantní metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>) a veškeré přítomné druhy bylin, včetně např. rdesna hadího kořene (<i>Bistorta officinalis</i>). Metličkové trávníky jsou často spásány až na hlínu a metlička je potom nahrazována pro zvěř nechutnou smilkou tuhou (<i>Nardus stricta</i>). U rdesna, které dříve tvořilo typický časné letní aspekt zapojených alpských trávníků, jsou často spasena veškerá květenství (významný zdroj nektaru pro hmyz). Dochází tak ke změně druhového složení i celé struktury společenstev, kdy jsou druhově bohatší typy vegetace nahrazovány druhově chudými porosty s dominantní smilkou.		
	stav:	zhoršený	
	trend vývoje:	zhoršující se	

ekosystém:	Mozaika biotopů subalpínského bezlesí: A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky, T2.1 Subalpínské smilkové trávníky		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
celková rozloha biotopů subalpínského bezlesí cca 25,0 ha	Celková rozloha skupiny biotopů subalpínského bezlesí se v posledních desetiletích postupně snižuje v souvislosti se zvyšováním horní hranice lesa (viz např. Banaš et. al 2021). V případě vysokostébelných a smilkových trávníků se rozloha dále snižuje i rozrůstáním výsadeb borovice kleče a expanzí borůvky.		
	stav:	zhoršený	
	trend vývoje:	zhoršující se	
přítomnost druhů violka žlutá sudetská (<i>Viola lutea</i> subsp. <i>sudetica</i>) a hvozdík pyšný alpský (<i>Dianthus superbus</i> subsp. <i>alpestris</i>)	Violka žlutá sudetská (<i>Viola lutea</i> subsp. <i>sudetica</i>) se v území vyskytuje vzácně ve fragmentech vysokostébelných i smilkových trávníků, hvozdík pyšný alpský (<i>Dianthus superbus</i> subsp. <i>alpestris</i>) pak už jen v počtu několika jedinců v sedle mezi Jelením hřbetem a Břidličnou horou (plocha 714A503 a 714B504 – viz příl. T2). Tato plocha je dlouhodobě nesečená a postupně zarůstá borůvkám. Dlouhodobá absence sečení, spolu s rostoucí konkurencí a hromaděním mrtvé biomasy vede k postupnému mizení obou druhů.		
	stav:	zhoršený	
	trend vývoje:	zhoršující se	

absence nežádoucích druhů	Stejně jako u předchozí skupiny biotopů subalpínského bezlesí je z nežádoucích/nepůvodních druhů problematická zejména přítomnost rozsáhlých výsadeb borovice kleče a masivní šíření expanzivního svízele hercynského (<i>Galium saxatile</i>), který zejména na místech silně ovlivňovaných pastvou zvěře vytváří souvislé porosty a nadále se šíří.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se
bez zřetelných negativních vlivů pastvy zvěře	Zejména fragmenty subalpínských vysokostébelných trávníků (A4.1) jsou intenzivně spásány zvěří, zatím zde ale nebyly pozorovány tak dramatické změny ve struktuře a druhovém složení těchto typů vegetace, jako je tomu u metličkových trávníků.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se

ekosystém:	A6 Acidofilní vegetace alpínských skal a drolin	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému cca 9,0 ha	Rozloha ekosystému acidofilní vegetace alpínských skal a drolin je ze své podstaty stabilní a odpovídá zvolenému indikátoru, místy může docházet k zarůstání sutí klečí nebo smrkem.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
vegetace subalpínských drolin bez úmyslných zásahů a bez antropického narušování	Místy, zejména v okolí vrcholu Břidličné hory, dochází občas k narušování vegetace subalpínských drolin přemísťováním kamenů a stavbami různých obrazců nebo mohyl („mužiků“).	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	S1.1 Štěrbínová vegetace vápnitých skal a drolin, S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému cca 1,4 ha	Podobně jako v případě biotopu A6 je i rozloha ekosystémů štěrbínové vegetace vápnitých i silikátových skal a drolin stabilní a odpovídá zvolenému indikátoru.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
štěrbínová vegetace vápnitých i silikátových skal a drolin bez úmyslných zásahů a bez antropického narušování	Oba typy vegetace jsou antropicky narušovány pouze maloplošně, zejména na hranách dostupných skalních výchozů, které jsou atraktivní pro turisty jako vyhlídková místa. Převážná většina plochy biotopu skal v území je ale nedostupná nebo skrytá v lese mimo značené turistické trasy a k jejich antropickému narušování proto nedochází.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	Komplex lesních biotopů: L4 Suťové lesy, L5.2 Horské klenové bučiny, L5.4 Acidofilní bučiny, L9.1 Horské třtinové smrčiny, L9.3 Horské papratkové smrčiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému cca 429,0 ha	Plocha ekosystému se za období platnosti předchozího plánu péče nezměnila.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
veškerá dřevní hmota ponechána na místě k přirozenému rozpadu (stojící stromy, vývraty, zlomy)	Veškerá dřevní hmota byla v průběhu předchozího plánu péče ponechána na místě k přirozenému rozpadu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

klasifikace stupně přirozenosti „les přírodě blízký“	V současné době dosahují stupně přirozenosti "les přírodě blízký" všechny porosty v tomto ekosystému. Nicméně především na LHC Karlov je patrný poměrně významný rozdíl ve struktuře a charakteru (podíl tlejícího dřeva, celkově prostorová heterogenita) mezi nejstaršími pralesovitými geneticky původními lesními porosty (věkový stupeň 17) a porosty prokazatelně geneticky nepůvodními (věkový stupeň 11–14). S ohledem na stanovištní podmínky (jednoznačná převaha smrku ztepilého) byly i tyto alochtonní porosty zařazeny do kategorie „přírodě blízké“.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
ponechání části kůrovcové hmoty (kůrovcové stromy, zlomy a vývraty primárně velkých dimenzí) k přirozenému rozpadu ve stavu, v jakém vznikla (tj. bez zásahu)	Veškerá dřevní hmota byla v průběhu předchozího plánu péče ponechána v porostu bez další manipulace s výjimkou kůrovcových stromů. Vzniklé kůrovcové stromy, zlomy a vývraty byly asanovány kombinací šetrných a standardních metod.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

B. druhy

druh:	šikoušek zelený (<i>Buxbaumia viridis</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
přítomnost druhu	Druh se v území s největší pravděpodobností stále vyskytuje.	
	stav:	neznámý
	trend vývoje:	setrvalý
veškerá dřevní hmota ponechaná na místě k přirozenému rozpadu	Byly zachovány vhodné podmínky pro výskyt druhu v území a veškerá dřevní hmota byla ponechána na místě k přirozenému rozpadu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

druh:	střevlík hrbolatý (<i>Carabus variolosus</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
přítomnost druhu	Druh se v území trvale vyskytuje v okolí vodních toků a pramenišť.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
okolí vodních toků ponechané bez úmyslných zásahů	Byly zachovány vhodné podmínky pro výskyt druhu v území. V okolí vodních toků nebyly prováděny žádné zásahy, je tak zachována jejich přirozená morfologie. V tomto trendu je důležité pokračovat i do budoucna.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
veškerá dřevní hmota ponechaná na místě k přirozenému rozpadu	Byly zachovány vhodné podmínky pro výskyt druhu v území. Veškerá dřevní hmota byla ponechána v porostu k přirozenému rozpadu. V tomto trendu je důležité pokračovat i do budoucna.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

druh:	jeřábek lesní (<i>Tetrastes bonasia</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
1–3 hnízdicí páry	Druh se v území prokazatelně vyskytuje i hnízdí (1–3 páry).	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
věkově rozrůzněné lesní porosty ponechané bez úmyslných zásahů	Starší porosty jsou ponechávány bez úmyslných zásahů a dochází postupně k jejich větší rozrůzněnosti. V tomto trendu je důležité pokračovat i do budoucna.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

C. útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	Polygonální půdy – tříděné polygony	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
absence antropogenního narušování	Místa, zejména v okolí vrcholu Břidličné hory, dochází občas k přemísťování kamenů a stavbám různých obrazců nebo mohyl („mužiků“).	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Kamenné polygony, kamenné proudy a kamenná moře	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
absence antropogenního narušování	Místa, zejména v okolí vrcholu Břidličné hory, dochází občas k přemísťování kamenů a stavbám různých obrazců nebo mohyl („mužiků“).	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Mrazové sruby, mrazový sráz	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
absence antropogenního narušování	Jedná se o stabilní útvary, u kterých je riziko ohrožení činností člověka mizivé.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Lesní ekosystémy

Ve vztahu k lesním ekosystémům se nepředpokládá kolize zájmů ochrany přírody.

V případě aktivních managementových opatření (např. podsadeb stanovištně původních druhů dřevin, budování ochrany stromků proti poškozování zvěří, výchovných zásahů či asanací kůrovcem napadených stromů), je vhodné jejich realizaci časově nasměrovat mimo dobu hnízdění, tj. nejlépe v období po 15. 6. daného roku.

Nelesní ekosystémy

Management borovice kleče a kosení botanicky cenných lokalit je zapotřebí časově usměrňovat tak, aby nedocházelo k rušení ohrožených druhů ptáků v období obsazování hnízdišť a hnízdění.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využití

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Následující rámcové směrnice reflektují současný stav porostů a cíle ochrany. Porosty v rezervaci se ponechávají bez úmyslných zásahů. Žádná těžba výchovná či obnovní s výjimkou případných výchovných zásahů formou účelového výběru na podporu vtroušených dřevin přirozené druhové skladby v několika porostních skupinách na LHC Karlov se nepředpokládají. Plán péče umožňuje pouze mechanickou ochranu, příp. doplnění přirozené obnovy dřevin (např. JR, BK, KL, JLH, JD apod.). Tato ochrana však může být realizována pouze v případech, kdy to bude vhodné a účelné (např. v případě významnějšího přirozeného proředění / prosvětlení porostu při disturbanci, které by vytvořilo vhodné podmínky pro její odrůstání a zároveň by docházelo k významnému poškození přirozené obnovy zvěří).

Plán péče navrhuje pokračování v dosavadním přístupu k lesním porostům v PR.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	lesy ochranné v překryvu s lesy zvláštního určení	8Y, 8Z, 9K, 9Z	L9.1 Horské třtinové smrčiny L9.3 Horské papratkové smrčiny
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
8Y, 8Z 9K, 9Z	cílová skladba je shodná s přirozenou (viz tab. „Přehled výměr a zastoupení SLT“ v části 2.4.1)		
Porostní typ A		Porostní typ B	
smrkový (řídcolesí při subalpínské hranici lesa bez borovice kleče)		smrkový (porosty v současnosti s přítomností borovice kleče)	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
-		-	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba
fyzický věk	nepřetržitá	fyzický věk	nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Plné uplatnění samovolných procesů bez přímých zásahů člověka s výjimkou zásahů pro podporu biodiverzity ve vybraných částech alochtonních porostů při horní hranici lesa.		Řídcolesí při horní hranici lesa bez přítomností KOS a následné plné uplatnění samovolných procesů bez přímých zásahů člověka.	
Způsob obnovy a obnovní postup			
S obnovními těžebními zásahy se nepočítá.		S obnovními těžebními zásahy se nepočítá s výjimkou redukce KOS.	

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu	
Se zalesňováním se nepočítá.	
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů	
Neprovádí se.	Neprovádí se. V případě výskytu semenáčků borovice kleče jejich pravidelné odstraňování.
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb	
Opatření ochrany lesa se neprovádí.	
Poznámka	
V rezervaci nebudou zřizovány ani provozovány krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a zvěř nebude přikrmována ani vnaďena. Myslivecká zařízení k pozorování a lovu zvěře (např. posedy, kazatelny, záštity, boudy) mohou být budována pouze s předchozím souhlasem AOPK ČR. Rozdělovací průseky nebudou udržovány. Kácení nebezpečných stromů, ohrožujících bezpečnost na turistických trasách, či příp. údržba loveckých chodníků, jsou možné pouze po dohodě s AOPK ČR.	

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
2	lesy ochranné v překryvu s lesy zvláštního určení	6A, 6F, 6N, 6V, 6Y, 7K, 7N 7S, 7V, 7Y, 7Z, 8K, 8N, 8V, 8Y, 8Z	Komplex horských lesů: L9.1: Horské třtinové smrčiny L9.3: Horské papratkové smrčiny L4 Suťové lesy L5.2 Horské klenové bučiny L5.4 Acidofilní bučiny
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
6A, 6F, 6N, 6V, 6Y, 7K, 7N, 7S, 7V, 7Y, 7Z, 8K, 8N, 8V, 8Y, 8Z	cílová skladba je shodná s přirozenou (viz tab. „Přehled výměr a zastoupení SLT“ v části 2.4.1)		
Porostní typ A		Porostní typ B	
smrkový, bukový (převážně autochtonní přirozené horské smrčiny a frag- menty přirozených bučin)		smrkový (převážně alochtonní smrčiny, porosty s KOS, X9A, X10)	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
-		-	
Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba
fyzický věk	nepřetržitá	fyzický věk	nepřetržitá
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Uplatnění přírodních procesů bez přímých zásahů člo- věka. Ekosystém ponechaný bez úmyslných zásahů a od- povídající stupni přirozenosti „les přírodě blízký“.		Řídkolesí při horní hranici lesa bez přítomnosti KOS a následné uplatnění přírodních procesů bez přímých zá- sahů člověka. Ekosystém ponechaný bez úmyslných zá- sahů a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodě blízký“.	

Způsob obnovy a obnovní postup		
S obnovními těžebními zásahy se nepočítá.		S obnovními těžebními zásahy se nepočítá s výjimkou redukce KOS.
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu		
Prioritně se uplatňuje přirozená obnova. Doplnění chybějících dřevin PDS se nevylučuje. V případě vzniku holin v důsledku působení biotických nebo abiotických činitelů zajistit odklad zalesnění za účelem uplatnění spontánní sukcese.		Preference přirozené obnovy. V případě umělé obnovy (doplňování chybějících dřevin PDS) respektovat ekologické a stanovištní nároky jednotlivých druhů dřevin. Při zalesnění se uplatňují pouze MZD. V případě vzniku holin v důsledku působení biotických nebo abiotických činitelů zajistit odklad zalesnění za účelem uplatnění spontánní sukcese.
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
6A, 6F, 6V, 6Y, 7N, 7V, 7Y, 8K, 8N	KL	KL – prioritně ochrana přirozené obnovy, případná výsadba do míst s rozvolněným stromovým zápojem či bez horního stromového patra, obecně do míst, kde lze předpokládat dostatek světla i v budoucnu, preferovat jednotlivě kolem potoků, vlhkých míst apod., kombinace ochrany individuální a skupinové (preferance malých oplocenek)
6A, 6F, 6N, 6V, 6Y, 7K, 7N, 7S, 7V, 7Y, 7Z	JD	JD – výsadba/podsadba do bioskupin po 10–20 ks do míst s rozvolněným korunovým zápojem, kombinace ochrany individuální a skupinové (preferance malých oplocenek)
6A, 6F, 6N, 6V, 6Y, 7K, 7N, 7S, 7V, 7Y, 7Z, 8K, 8V, 8Y	JR	JR – prioritně ochrana přirozené obnovy v místech s rozvolněným stromovým zápojem či bez horního stromového patra, příp. výsadba do bioskupin do míst s dostatkem světla, skupinová ochrana (malé oplocenky)
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
S výchovou se nepočítá, uplatňuje se zde pouze přirozená autoredukce.		Preferovat přirozenou autoredukci. Případné prořezávky realizovat pouze ve SM s cílem rozvolnění zápoje (dbát zároveň na nerovnoměrnost zápoje, pomístně ponechat hloučky 5–15 vedle sebe rostoucích jedinců), vytvoření dlouhých korun a podpora výškové diferenciace, brát ohled i na habitus. Probírky provádět převážně v úrovni s cílem tloušťkové diferenciace (strukturní probírka). Obecně při výchově dbát na zachování a uvolnění všech listnatých dřevin (např. BK, JŘ, BŘ, KL, JLH) a JD. Dřevní hmota bude ponechána na místě k zetlení.

Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb	
Ochrana přirozené obnovy a výsadeb (např. JR, BR, KL, BK) proti zvěři (oplocenky, individuální ochrana, ná-těry). Oplocenky zviditelnit horním ráhmem (ochrana je-řábka lesního). Preference šetrných způsobů asanace kůrovcového dříví: odkornění nastojato aktivních kůrovcových stromů, odkornění zlomů a vývrátů ve větvích bez další manipu-lace, s důrazem na zachování vzniklé struktury a funkci tlejícího dřeva v lesním ekosystému. Veškerá dřevní hmota zůstane ponechána na místě k zetlení.	Ochrana přirozené obnovy a výsadeb (např. JR, BR, KL, BK) proti zvěři (oplocenky, individuální ochrana, ná-těry). Převažují standardní způsoby asanace aktivních kůrov-cových stromů, zlomů a vývrátů, tedy odkorňování s ma-nipulací (kácení, odvětňování). V odůvodněných přípa-dech (starší, věkově i prostorově strukturované porosty, mohutné stromy) využití šetrných způsobů asanace. Dřevní hmota zůstane ponechána na místě k zetlení.
Poznámka	
V rezervaci nebudou zřizovány ani provozovány krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a zvěř nebude přikrmována ani vnaďena. Myslivecká zařízení k pozorování a lovu zvěře (např. posedy, kazatelny, záštiny, boudy) mohou být budována pouze s předchozím souhlasem AOPK ČR. Rozdělovací průseky nebudou udržovány. Kácení nebezpeč-ných stromů, ohrožujících bezpečnost na turistických trasách, či příp. údržba loveckých chodníků, jsou možné pouze po dohodě s AOPK ČR.	

Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o vodní ekosystémy

Je důležité zachovat přirozenou morfologii vodních toků v oblasti PR Břidličná. Vodní toky tak budou ponechány zcela bez zásahu.

c) péče o ekosystémy bezlesí

V celém bezlesí hlavního hřebene od Pecného po Jelení hřbet byla v minulosti vysázena kleč. Cílem ochrany území PR je „subalpínské (a supramontánní) pásmo bez kleče se zastoupením všech autochtonních druhů rostlin a živočichů v životaschopných populacích a uchování všech významných fenoménů živé i neživé přírody rezervace v dochovaném nebo lepším stavu“. Kleč by měla být do budoucna postupně redukována, v první fázi především porosty na západním okraji bezlesí mezi Pecným a Břidličnou a na Jelením hřbetu.

Na základě pozitivních zkušeností se sečením druhově bohatých subalpínských trávníků v sou-sední NPR Praděd je žádoucí z důvodu podpory tohoto typu vegetace a na ni vázaných druhů rostlin a živočichů kosit takové plochy i v PR Břidličná. Biomasu z kosených ploch je možné na vhodných místech kompostovat a vzniklý kompost experimentálně využívat k přihnojování některých typů vegetace v minulosti výrazněji ovlivňovaných travením nebo pastvou.

Zbývající typy vegetace přirozeného bezlesí v území, zejména fragmenty vyfoukávaných al-pínských trávníků, alpínská vřesoviště, subalpínská brusnicová vegetace, kapradinové nivy a vegetace skal a drolin představují stabilizované typy vegetace a v současné době nevyžadují pro své udržení a podporu aktivní managementové zásahy.

Patrně zejména vlivem předchozích suchých a teplých period dochází v posledních letech na více místech (zřejmě navíc ovlivněných mikroklimatem a hloubkou půdy), zejména na Jelením hřbetu a mezi Břidličnou horou a Pecným k plošnému odumírání subalpínských trávníků. Po-stupně sice dochází k jejich opětovné regeneraci, její rychlost se ale na jednotlivých lokalitách značně liší. Nejprve mineralizuje (rozloží se) podstatná část mrtvé biomasy. Často přežijí oje-diné trsy trav a buď z přeživších podzemních orgánů, nebo přísunu diaspor se začne postupně

tvořit nový trávník. Problematice odumírání subalpínských trávníků v Hrubém Jeseníku se v předchozích letech věnoval výzkum podpořený TAČR „Příčiny úpadku a systém účinné obnovy prioritních typů stanovišť subalpínských trávníků“. Tento jev, jeho příčiny a další vývoj ploch je třeba sledovat, protože se dá předpokládat, že k podobnému odumírání travních porostů bude časem docházet i v jiných částech bezlesí hlavního hřebene.

Rámcová směrnice péče o ekosystémy bezlesí

Ekosystém	Mozaika biotopů subalpínského bezlesí: A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky, T2.1 Subalpínské smilkové trávníky
Typ managementu	sečení s odstraněním biomasy
Vhodný interval	zpočátku každoročně, po zlepšení stavu 1× za 2 roky
Minimální interval	1× za 5 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	křovinořez/ručně vedená sekačka
Kalendář pro management	VII. – VIII.
Upřesňující podmínky	posečení, shrabání hmoty bezprostředně po posečení, kompostování v případě větší plochy v sedle mezi Jelením hřbetem a Břidličnou bude na části plochy sečeno i borůvčí (z důvodů blokování jeho expanze do zbytků trávníků a propojení dochovaných fragmentů do většího souvislého celku)

Ekosystém	Komplex biotopů A1.1 Vyfoukávané alpínské trávníky, A2.1 Zapojené alpínské trávníky, A1.2, A2.2, Subalpínská brusnicová vegetace A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky, T2.1 Subalpínské smilkové trávníky
Typ managementu	redukce kleče
Vhodný interval	jednorázově
Minimální interval	
Prac. nástroj / hosp. zvíře	motorová pila
Kalendář pro management	VII. – XI.
Upřesňující podmínky	vyřezání porostů borovice kleče, seštěpkování vyřezané biomasy a její uložení do okraje přilehlých lesních porostů, případně spálení hmoty na místě; po odstranění kleče pravidelná kontrola a likvidace (vytrháním, vykopáním) případného zmlazení (semenáčků) kleče

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Průběžně sledovat populace vzácných a ohrožených druhů subalpínského stupně, v případě potřeby zavést aktivní management k udržení nebo zlepšení stavu jednotlivých populací, s ohledem na jejich velikost a životaschopnost provádět v případě nutnosti vhodná cílená opatření na jejich podporu (např. narušování drnu v bezprostředním okolí jedinců jestřábníků a výsevy semen na takto upravené plochy *in situ* apod.).

V souvislosti s lesními ekosystémy je v případě mechorostů, lišejníků a hub (zvláště u lignikolních druhů) zásadní časová a prostorová kontinuita tlejícího dřeva různých forem a fází rozkladu. V případě asanačních kůrovcových stromů je žádoucí ponechat alespoň část kmene (oddenek) bez odkornění pro vytvoření mikrostanovišť. Dalším aspektem je podpora pestřejší druhové skladby, tzn. přítomnost dalších druhů dřevin přirozené druhové skladby (buk lesní, javor klen, jeřáb ptačí, jedle bělokorá aj.) pro podporu některých epifytických specialistů. Nemalou roli hraje také maloplošná mozaika co nejrozmanitějšího prostředí – od otevřených ploch, ploch s funkčním vodním režimem, ale také dlouhodobou kontinuitou starých lesních porostů včetně zmiňované kontinuity tlejícího dřeva.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Vzhledem k výskytu střevlíka hrboлатého (*Carabus variolosus*) je nutné ponechávat veškerou dřevní hmotu na místě k zetlení a zachovat přirozenou morfologii vodního toku bez jakýchkoliv zásahů.

Zachováváním starých doupných stromů se výrazně zlepšují hnízdní podmínky pro zvláště chráněné druhy ptáků, které se zde vyskytují (např. sýc rousný, kulíšek nejmenší).

Ponecháváním stojících kůrovcových stromů bez asanace se významně zlepšují podmínky pro různé skupiny živočichů (šplhavci, saproxyličtí brouci).

Pro podporu jeřábka lesního je důležité zachování věkově a prostorově rozrůzněných porostů s přítomností stojícího, ležícího dřeva a vývrátů. Velmi důležitá je podpora/zachování všech pionýrských druhů dřevin (jeřáb ptačí, vrby, bříza bělokorá a na prameništích a v roklinách potoků také olše).

Obecně s ohledem na ptáky je potřeba mechanickou ochranu (drátěné oplocenky) patřičně zviditelňovat a omezit či eliminovat riziko střetu. Managementové zásahy (např. odstraňování kleče, kosení) je potřeba plánovat s ohledem na hnízdní období ptáků, aby nedocházelo k jejich rušení či přímému ohrožení.

V rezervaci nebudou zřizovány ani provozovány krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a zvěř nebude přikrmována ani vnaďena. Myslivecká zařízení k pozorování a lovu zvěře (např. posedy, kazatelny, záštity, boudy) mohou být budována pouze s předchozím souhlasem AOPK ČR.

d) péče o útvary neživé přírody

Útvary neživé přírody nevyžadují aktivní péči. Vyhovující je bezzásahovost. Vhodné je odstraňovat „kamenné mužíky“ a zabránit jejich stavění (strážní služba).

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

b) vodní toky

Žádná opatření se nenavrhují. Vodní toky se ponechávají bez zásahu.

c) ekosystémy na plochách bezlesí

Přílohy:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů na plochách bezlesí a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

d) útvary neživé přírody

Žádná speciální opatření se nenavrhují. Útvary neživé přírody postačí ponechat bez zásahu, eventuálně rozebírat kamenné mužíky.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

V ochranném pásmu nebudou prováděny žádné holoseče. Žádoucí je postupné přibližování druhového složení lesů jejich přirozené skladbě s cílem zvýšit jejich odolnost vůči napadení kůrovcem a ponechávání starých doupných stromů pro zlepšení hnízdních podmínek zvláště chráněných druhů ptáků. Budou prováděny podle potřeby výsadby dřevin přirozené druhové skladby a ochrana výsadeb i přirozeného zmlazení listnáčů a jedle před zvěří.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

V průběhu platnosti plánu péče je vhodné provést obnovu pruhového značení a průběžně kontrolovat a dle potřeby opravovat hraniční tabule přírodní rezervace.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Nenavrhují se.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Asanace kůrovcového dříví ve velkém rozsahu (v případě kalamitních situací) jsou možné pouze v případě vydání výjimky ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

c) jiné

Nenavrhují se.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

V oblasti hřebenových partií rezervace, zejména v okolí vrcholu Břidličné hory a Pecného by mělo dojít k posílení strážní služby, aby nedocházelo k manipulacím s kameny a stavbám tzv. „kamenných mužů“.

Jiné než výše uvedené sportovní a rekreační využívání rezervace se nyní ani v budoucnu nepředpokládá.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Na hranicích rezervace v místech značených turistických tras je umístěn na třech lokalitách informační panel se základními informacemi o území a důvodech jeho ochrany.

Dále územím rezervace prochází „beztabulová“ naučná stezka „Světlem horských luk“. Tato naučná stezka vede z Ovčárny do sedla Skřítek. Přírodní rezervaci Břidličná jsou na této stezce věnována dvě zastavení, a to „Ledovcové království“ a „Ztracené kameny“. Informace jsou návštěvníkům poskytovány formou tištěného průvodce, kterého je možno získat ve výchozích bodech trasy.

Informační panely či tištěný průvodce budou průběžně udržovány a v budoucnu dle potřeby obnoveny nebo aktualizovány.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

- Zakládat nové trvalé výzkumné plochy (dendrologie, dendrometrie) za účelem průzkumu věkové struktury a v kombinaci s archivními materiály o lesnickém hospodaření nebo dalších aktivitách v území popsat historii vzniku vybraných porostů.
- Pokračovat v přeměřování struktury lesa (dendrometrických veličin včetně tlejícího dřeva) na stávajících trvalých výzkumných plochách v intervalu po pěti letech, eventuálně bezprostředně po disturbanci bez ohledu na zmíněný interval, optimálně zde provádět také sběr dat týkajících se přítomnosti bioindikačních skupin druhů organizmů.
- Systematicky sledovat vybrané bioindikační skupiny organizmů (mechorosty, lišejníky, lignikolní houby, saproxyliční brouci, avifauna apod.).
- Opětovně přeměřit transekt ve vertikálním gradientu po 10 letech umístěného v rozmezí 7. – 9. LVS (ČADA 2017).
- Průběžně monitorovat úspěšnost odrůstání obnovy ve vztahu ke škodám zvěří, monitorovat (kvantifikace, lokalizace) mateřské stromy BK, KL, JR, JD, případně dalších druhů dřevin a úspěšnost jejich zmlazování a odrůstání zmlazení.
- Sledovat odezvu ekosystému na jednotlivá managementová opatření, např. ve vztahu k managementu tlejícího dříví (tlející dřevo odkorněné vs. neodkorněné, obsazování příslušnými organizmy), sukcese na plochách po disturbancích apod.
- Provést analýzu milířů uvnitř i v širším okolí PR.
- Pravidelně pořizovat letecké snímky vybraných partií rezervace za účelem dokumentace změn ve stromovém patře lesa.
- Pravidelně pořizovat fotodokumentaci, např. v souvislosti se sukcesí otevřených ploch a poškozování obnovy zvěří.
- Provádět plošný sběr dat o posunu dřevin do vyšších poloh (především BK).
- Sledovat zvolené indikátory.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnova pruhového značení rezervace	16,420 km	1	31 000
Obnova informačního panelu	3 ks	1	75 000
Obnova tabulového značení	6 ks	1	30 000
Individuální ochrana proti zvěři (oplůtky)	200 ks	1	100 000
Skupinová ochrana proti zvěři (oplocenka)	500 m	1	150 000
Redukce borovice kleče	3,0 ha	1	3 000 000
Výsadba dřevin PDS	200	1	10 000
Lokální narušení drnu	100 m ²	dle potřeby	10 000
Ruční sečení s odstraněním biomasy	1,3 ha	10	390 000
Náklady celkem (Kč)			3 796 000

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

Anonymus, 2006. Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Výsledek jednání pracovní skupiny ustanovené při Ministerstvu životního prostředí České republiky a složené ze zástupců jmenovaných organizací. – PLANETA, ročník XIV, s. 1–39. 1213–3393.

ALBÍN R., 2006: Inventarizace vyšších rostlin a rostlinných společenstev v navrhované přírodní rezervaci Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 104 s.

BÍNA J. & DEMEK J., 2012: Z nížin do hor (Geomorfologické jednotky České republiky). – Academia, Praha, 343 s.

BENEŠ J. & SPITZER L., 2020: Inventarizační průzkum denních motýlů bezlesí PR Břidličná (CHKO Jeseníky). – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 22 s.

ČADA V., 2012: Dendrochronologická analýza pralesovitých smrkových porostů v NPR Praděd, PR Pod Jelení studánkou a PR Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 37 s.

ČADA V., 2017: Monitoring lesních ekosystémů v NPR Praděd v období 2016–2023, Srovnání struktury smrkových porostů po pěti letech, Monitoring biodiverzity smrkových porostů, Prostorová dynamika dřevin na vertikálním gradientu, Výstup za rok 2017. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 35 s.

ČADA V., 2020: Monitoring lesních ekosystémů v NPR Praděd v období 2016–2023, Prostorová dynamika dřevin na vertikálním gradientu, Výstup za rok 2020. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 14 s.

DEMEK J. & MACKOVČIN P. [eds], 2006: Zeměpisný lexikon ČR Hory a nížiny. – AOPK ČR. Praha, 590 str.

- DVOŘÁK D. & DECKEROVÁ H., 2015: Zpráva o orientačním mykofloristickém výzkumu části PR Břidličná na území LS Loučná nad Desnou. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 16 s.
- GRULICH V. & CHOBOT K. [eds], 2017: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny – Příroda, 35: 1–178.
- HEJDA R., FARKAČ J. & CHOBOT K. [eds], 2017: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí Red List of threatened species of the Czech Republic. Invertebrates. – Příroda. 36: 1–612.
- Chlupáč I. (1989): Fossil communities in the metamorphic Lower Devonian of the Hrubý Jeseník Mts., Czechoslovakia. - N. Jb. Geol. Palaont., Abh., 177, 3, 367-392.
- CHOBOT K. & NĚMEC M. [eds], 2017: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, 34: 1–182.
- CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ M., GRULICH V. & LUSTYK P. [eds], 2010: Katalog biotopů České republiky. – AOPK ČR, Praha, 445 s.
- KUČERA J., VÁŇA J. & HRADÍLEK Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: Updated checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813–850
- LACINA A., 2022: Inventarizační průzkum měkkýšů PR Břidličná (CHKO Jeseníky). – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 8 s. + přílohy.
- NENTVICH L., 2021: Inventarizační průzkum vybraných druhů savců PR Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 14 s.
- NEUHÄSLOVÁ Z., MORAVEC J., CHYTRÝ M., SÁDLO J., RYBNÍČEK K., KOLBEK J., JIRÁSEK J., (1997): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Průhonice: Botanický ústav AV ČR, 1 s.
- SABOL M., 2019: Inventarizace vybraných druhů fytofágního hmyzu a epigeických predátorů na území PR Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 19 s. + přílohy.
- SABOL O., 2020: Inventarizace vybraných druhů saproxylického hmyzu a epigeických predátorů na území PR Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 22 s. + přílohy.
- SKALICKÝ V., 1988: Regionální fytogeografické členění. In: Hejný S. a Slavík B.: Květena ČSR I., Academia, Praha, textová část, s. 103–121.
- Uxa T., Křížek M., Krause D. et al. (2019): Comment on ‘Geophysical approach to the study of a periglacial blockfield in a mountain area (Ztracené kameny, Eastern Sudetes, Czech Republic)’ by Stan et al. (2017). - Geomorphology, 328, p. 231-237.
- ZIMÁK J., 2001: Mineralogie páskovaných magnetitových rud na ložisku „Pod Břidličnou“ u Vernířovic, Hrubý Jeseník. – Zpr. o geol. výzkumech na Moravě a ve Slezsku 7, 89–91.
- ZOBAČ P., 2022: Ornitologická inventarizace lokality PR Břidličná. – Ms., depon. in: Správa CHKO Jeseníky, Jeseník, 15 s.

Internetové zdroje:

<https://geoportal.gov.cz>

<http://drusop.nature.cz>

<http://webgis.nature.cz/geonotes/Default.aspx>

4.3 Seznam používaných zkratk

Zkratky dřevin podle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování, příloha č. 4, Jména a zkratky dřevin:

BK	buk lesní
BR	bříza bělokorá
JD	jedle bělokorá
JLH	jilm horský (drsný)
JV	javor mléč
JR	jeřáb ptačí
KL	javor klen
KOS	borovice kleč
MD	modřín opadavý
OL	olše lepkavá
SM	smrk ztepilý
SOJ	souše jehličnaté

EVL – evropsky významná lokalita

CHKO – chráněná krajinná oblast

CHOPAV – chráněná oblast přirozené akumulace vod

ČS – Červený seznam

IUCN – International Union for Conservation of Nature (Mezinárodní svaz ochrany přírody)

JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa

KN – katastr nemovitostí

LHC – lesní hospodářský celek

LHP – lesní hospodářský plán

LS – lesní správa

LVS – lesní vegetační stupeň

MZD – meliorační a zpevňující dřeviny

NPR – národní přírodní rezervace

OP – ochranné pásmo

OPRL – Oblastní plán rozvoje lesů

PDS – přirozená druhová skladba

PK – pozemkový katastr

PLO – přírodní lesní oblast

PR – přírodní rezervace

PUPFL – pozemek určený pro plnění funkcí lesa

SDS – současná druhová skladba
SLT – soubor lesních typů
ÚSES – územní systém ekologické stability
ZCHÚ – zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, RP Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky

Na zpracování se podíleli: Ing. Jan Halfar, Mgr. Miroslav Havira, Ph. D., Ing. Pavel Janeček, Mgr. Vít Slezák, Mgr. Radek Štencel

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb., (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha T2 – **Popis dílčích ploch a objektů na plochách bezlesí a výčet plánovaných zásahů v nich** (Tabulka k bodu 2.4.3 a k bodu 3.1.2)

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

LHC Loučná nad Desnou

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
629A	1a	0,58	2/B	SM	30	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 13–22 let. 3 části. Oplocenky s výsadbou JR, doplněné různověkými nárosty SM.
				JR	70				
	1b	0,34	2/B	SM	95	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 12–22 let. 2 části. Uvolněné SM nárosty.
				JR	5				
	4	0,20	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 6V5. Věk 50 let. 2 části. Úzký pás SM tyčoviny podél potoka.
	17a	11,01	2/A	BK	55	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 235 let. Kmenovina, v místech prořezání pomístně nárosty BK, SM a KL. Porost fenotypové třídy B pro JLH a KL. Rodičovské stromy JLH – 2ks a KL – 8ks.
				SM	30				
				KL	10				
				JV	4				
				JLH	1				
	17b	8,83	2/A	SM	95	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 235 let. 2 části.
				BK	5				
	17c	1,28	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 235 let. 4 části, prořezaný zbytek kmenoviny na hřebenu.
629B	4	0,35	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7V4. Věk 50 let. Úzký pás SM tyčoviny podél potoka.
	10	4,22	2/B	SM	100	3b	-	-	Věk 109 let. SM kmenovina s řadou LT: 8N2. vrškových zlomů s podílem souší do 20 %.
	16a	4,49	2/A	BK	60	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 170 let. Kamenitý až skalnatý svah, kmenovina s převahou listnáčů.
				KL	25				
				SM	14				
				JLH	1				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	16b	6,43	2/A	SM	95	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 170 let. JR, JLH +, Horská smrčina všestranně diferencovaná s podílem souší do 5 %.
				KL	4				
				BK	1				
629B	16c	0,09	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8K2. Věk 170 let.
	16d	2,68	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8N2. Věk 170 let. Horská smrčina přecházející do řídkolesí, JR,KL+. Zakmenění 4–7. Podíl souší do 5 %.
713A	1b	0,17	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 15–21 let. Uvolněná přirozená obnova SM.
	10	3,27	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 101 let. 3 části. Část v údolí vzůstnější. Podrost SM jednotlivě i hloučkovitě. Podíl souší do 5 %. Alochtonní původ.
	1a	2,34	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 128 let. Věk etáže 1a: 15 let. Nepůvodní SM kmenovina s bohatou přirozenou obnovou SM s vtroušeným BK. Skutečná plocha spodní etáže 0,75 ha, zakmenění 9. Podíl souší do 5 %. Řada vrškových zlomů, bajonetů a lyr.
	12			SM	100				
	15	7,90	2/A	SM	95	3b	-	-	LT: 8N2. Věk 155 let. Charakter ochranného lesa pod hranicí stromové vegetace. Zakmenění 7–8, ve V části mezernaté, přecházející v řídkolesí. Podíl souší do 5 %.
				KL	3				
				JR	2				
	1c	8,25	2/A	BK	90	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 170 let. Věk etáže 1c 17 let. Bohatá přirozená obnova BK v SZ části doplněna i SM. Skutečná plocha spodní etáže 2,30 ha, zakmenění 9. Porost fenotypové třídy B pro SM a BK.
	SM			10					
	BK			60					
	SM			35					
	16			KL	5				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
713C	1	0,33	2/B	SM	85	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 12–18 let. Výlom po nahodilé těžbě s nárosty SM uměle doplněnými BK.
				BK	15				
	16	16,74	2/A	SM	99	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 163 let. Po ploše hloučkovitě i jednotlivě nárosty SM.
				KL	1				
713D	1	1,05	2/B	SM	85	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 12–19 let. 3 části. Plochy po nahodilých těžbách, částečně původem z přirozené obnovy.
				BK	15				
	2	1,02	2/B	SM	90	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 22 let. JR +. Výstavky BK cca 6 m³.
				BK	10				
	4	0,95	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 47 let. Zakmenění 9–10. BK +.
	8	0,66	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 87 let. Starší výstavky BK.
	13	0,76	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 135 let. Skupina prořezávaná po nahodilé těžbě, alochtonní původ. BK +.
	17	4,59	2/A	SM	75	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 174 let. 2 části. Tvárná horská původní smrčina s příměsí BK a KL.
				BK	15				
				KL	10				
713E	1	0,87	2/B	SM	85	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 12–18 let. Plocha po nahodilé těžbě s řadou sterilních souší. Zakmenění 8–9.
				BK	10				
				KL	5				
	2	0,40	2/B	SM	85	3b	-	-	LT: 6F1. Věk 23 let. 2 části. MD +. Vzrůstově diferencované mlaziny.
				BK	15				
	3	1,13	2/B	SM	90	3b	-	-	LT: 6F1. Věk 34–43 let. 2 části. Všestranná diferenciacie.
				BK	10				
	13	9,47	2/A	BK	55	3b	-	-	LT: 6Y1. Věk 140 let. Smíšená kmenovina na velmi nepříznivém stanovišti. Skalní útvar Čertova stěna v JZ části.
				SM	40				
				KL	5				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	vý- měra (ha)	číslo rám- cové smě- rnice/ porostní typ	dřeviny	zastou- pení dře- vin (%)	stupeň přiroze- nosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	17	5,63	2/A	SM	65	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 171 let. 2 části. Skupi- novitě smíšená kmenovina vzrůstově diferencovaná.
				BK	25				
				KL	10				
713F	2	0,10	2/B	SM	85	3b	-	-	LT: 6F1. Věk 25 let. MD +.
				BK	15				
	3	0,70	2/B	SM	70	3b	-	-	LT: 6F1. Věk 32–42 let. Všestranná diferenciacie.
				BK	25				
				KL	5				
	1	8,20	2/A	BK	90	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 147 let. Věk etáže 1: 18 let. 2 části. Tvárná BK kmenovina s bohatou přirozenou obnovou BK a SM podél Z hranice. Skutečná plocha spodní etáže 1,50 ha, zakmenění 9.
				SM	10				
	14			BK	80				
				SM	16				
			KL	4					
714A	10a	45,45	1/B	SM	98	3b	Redukce KOS.	3	LT: 9Z0. Věk 105 let. 2 části. Rozvol- něný SM porost přecházející do hor- ské hole. Výchozy skal a sutě. JR, JAL (jalovec obecný nízký) +.
				KOS	2				
	10b	1,86	1/B	KOS	85	7	Redukce KOS.	2	LT: 9Z0. Věk 105 let. Skupina s uměle založeným porostem KOS.
				SM	15				
714A	101	6,73					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vege- tace subalpínských skal a drolin
	501	0,32							
714B	11a	33,06	1/B	SM	95	3b	Redukce KOS.	3	LT: 9Z0. Věk 116 let. Silně mezernatá skupina až řídkolesí přecházející do horské hole. JR +. Zakmenění 1–5. Příměs KOS ve V části.
				KOS	5				
	11b	6,55	1/B	SM	90	3b	Redukce KOS.	3	LT: 9Z0. Věk 116 let. Skupina charak- teru řídkolesí, pouze S část kompaktní. Zakmenění 1–5.
				KOS	10				
	11C	0,71	1/B	KOS	95	7	Redukce KOS.	2	LT: 9Z0. Věk 116 let. Skupina zalo- žena uměle KOS, JŘ +. Při J okraji pramen Jelení studánka.
				SM	5				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
715A	16	15,73	2/A	SM	99	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 169 let. JR, KL+. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná v závislosti na nadmořské výšce. 10 % souší.
				BK	1				
715B	12	8,96	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 126 let. JR +. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. Místy zmlazení SM, 5 % souší.
715C	2	1,75	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 24 let. 4 části. JR +. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. Výstavek SM cca 1 m³. Poněchány i souše.
	15a	6,83	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 156 let. JR +. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. Místy zmlazení SM.
	15b	3,73	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 156 let. JR +. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. 10 % souší, vrcholové zlomy.
715C	101	0,61					-	-	subalpínské bezleší: acidofilní vegetace subalpínských skal a drolin
715D	1	0,55	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 14 let. 4 části. Porostní skupina vězřůstově a věkově diferencovaná 12–16 let. Uvolněné zmlazení. Výstavky SM cca 2 m³.
	2	2,09	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 24 let. 7 částí. BR, MD +. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. Výstavka SM cca 6 m³.
	3	3,02	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 33 let. 4 části. Porostní skupina vězřůstově diferencovaná. Výstavek SM cca 1 m³.

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	12	7,46	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 128 let. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Místy zmlazení SM. Časté vrcholové zlomy, 30 % souší.
	14	4,18	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 145 let. 4 části. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Zmlazení SM.
715D	102	0,34					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vegetace subalpínských skal a drolin
716A	2b	4,39	2/B	SM	65	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 24 let. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Ponechány souše.
				BR	25				
				JR	10				
	3	4,25	2/B	SM	98	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 33 let. JR, BK +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná.
				BR	2				
	6	1,21	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 63 let.
	8	1,86	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 88 let. 2 části. Místy souše.
	10	2,34	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 108 let. Zmlazení SM.
	12	1,71	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 123 let. 3 části. SOJ +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Místy zmlazení SM.
	2a	4,97	2/A	SM	65	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 220 let. Věk etáže 2a: 24 let. 2 části. 30 % souší, časté vrcholové zlomy. Spodní etáž na celé ploše porostní skupiny.
				BR	20				
				JR	15				
	17a			SM	100				
716A	17b	8,16	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 220 let. 5 částí. BK, JR +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. 20 % souší, časté vrcholové zlomy.
716A	101	0,39					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vegetace subalpínských skal a drolin
	102	0,36							

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
716B	2	3,93	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 24 let. 3 části. BR +. Výstavky SM cca 2 m³.
	3	3,52	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 34 let. 2 části. MD, BR +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Rozčleněna linkami.
	4	0,26	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 45 let.
	5	0,78	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 55 let. 2 části.
	8	0,19	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 87 let.
	14	13,13	2/B	SM	100	3b	Redukce KOS.	3	LT: 8Z2. Věk 150 let. KOS +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Místy zmlazení SM. 25 % souší, časté vrcholové zlomy.
	16	0,20	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 170 let. Souše 5 %.
716B	103	1,51					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vegetace subalpínských skal a drovin
	104	0,22					-	-	
716C	1	0,23	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Y1. Věk 14 let.
	2	3,31	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 29 let. BR +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná.
	4	1,72	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 44 let. 2 části. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná.
	6	1,08	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 65 let. 2 části.
	8	1,95	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7N4. Věk 89 let. SOJ +. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná. Kolem cesty zmlazení SM.
	14	9,86	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z2. Věk 150 let. Souše 30 %, časté vrcholové zlomy. Porostní skupina vzrůstově diferencovaná.
716C	105	0,53					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vegetace subalpínských skal a drovin

LHC Karlov

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
501A	2	0,67	2/B	SM	97	3b	-	-	LT: 8N2; 2 části, místy sutě
				JR	3				
	17	27,20	1/A	SM	100	3b	-		LT: 8Z2; 1 část, autochtonní porost mimo SV část
501B	10a	17,16	1/B	KOS	70	7	Postupná redukce KOS v rozsahu až do 100 %. V průběhu platnosti této změny plánu péče č. 1/2020 pro PR Břidličná se redukce nepředpokládá.	2	LT: 8Z2; 1 část, JR +, geneticky nepůvodní porost
				SM	30				
	10b	1,23	1/B	SM	60	7	Redukce KOS v rozsahu 100 %.	2	LT: 8Z2; JR +, 1 část, geneticky nepůvodní porost
				KOS	40				
502A	4	0,71	1/B	SM	100	3b	-	-	LT: 9Z9, JR +.
	11	26,99	1/B	KOS	90	7	Postupná redukce KOS v rozsahu až do 100 %. V průběhu platnosti této změny plánu péče č. 1/2020 pro PR Břidličná se redukce KOS předpokládá v rozsahu 50 %.	2	LT: 9Z9; 1 část, JAL, JR +, geneticky nepůvodní porost
				SM	10				
	11	40,21	1/B	KOS	50	7	Postupná redukce KOS v rozsahu až do 100 %. V průběhu platnosti této změny plánu péče č. 1/2020 pro PR Břidličná se redukce nepředpokládá.	2	LT: 8Z2; 1 část, BK, JR, JAL +, geneticky nepůvodní porost
502B				SM	50				
502B	101	0,73					-	-	subalpínské bezlesí: acidofilní vegetace subalpínských skal a drolin
503A	2	1,34	2/B	SM	98	3b	-	-	LT: 8N1; 2 části, místy starší zmlazení SM, BR +
				JR	2				
	3	0,77	2/B	SM	99	3b	-	-	LT: 8N1; 3 části, BR +, všestranná diferenciacie
				JR	1				
	7	0,65	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 8N1; 1 část, věková diferenciacie

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	14	14,66	2/B	SM	100	3b	-		LT: 8Z2; 3 části, JR +, geneticky smíšený porost, v SZ části nepůvodní
	17	17,58	2/A	SM	100	3b	-		LT: 8N1; 5 částí, JR +, místy zmlazení SM a starší podsadba, autochtonní porost
503B	0p	0,27	2/A	-	-	3b	-	-	LT: 8N1; 3 části, plochy z nahodilé těžby
	1			SM	100				
	2	2,96	2/A	SM	99	3b	-	-	LT: 8N1; 14 částí, všestranná diferenciace; 2 opločky na ochranu přirozené obnovy JR (OPŽP Praděd) – nutno udržovat
				JR	1				
	3	0,73	2/A	SM	98	3b	-	-	LT: 8N1; 5 částí, KL, BK +, všestranná diferenciace, místy podmaččené
				JR	2				
	12	0,86	2/B	SM	100	3b	-		LT: 8N1; 3 části, všestranná diferenciace, geneticky nepůvodní porost
503C	14	9,54	2/B	SM	100	3b	-		LT: 8Z2; 1 část, v S části podsadba SM, geneticky nepůvodní porost
	17	10,57	2/A	SM	100	3b	-		LT: 8N1; 6 částí, BK, KL, JR +, místy proředěné se zmlazením a starší podsadbou SM, autochtonní porost
	0p	0,16	2/B	-	-	3b	-	-	LT: 8Z2; 1 část, holina z nahodilé těžby, při okrajích pomístné zmlazení SM, SM 95 %, JR 5 %
	1	0,35	2/B	SM	97	3b	-	-	LT: 8K7; 2 části, všestranná diferenciace, JR +, výstavky BK, SM
				BK	3				
	2	4,12	2/B	SM	98	3b	-	-	LT: 8K7; 19 částí, BK +, všestranná diferenciace; nátěry repelenty přirozené obnovy JR (OPŽP Praděd) – nutno udržovat
				JR	2				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	4	0,53	2/B	SM	100	3b	Výchovný zásah – prořezávka ve SM, zásah především do úrovně pro podporu prostorové diferenciacie, zároveň uvolnit vtroušené listnáče, do listnáčů nezasahovat. Zásah bude proveden 1x za decennium, celoplošně, s intenzitou 20–50 % (celkově do 30 %).	3	LT: 7K7; 2 části, BR, BK +, všestranná diferenciacie, S část mladší
	12	10,46	2/B	SM	100	3b	-		LT: 8Z2; 2 části, BK +, geneticky nepůvodní porost, místy se rozpadá, místy podsadba SM
	14	1,84	2/B	SM	80	3b	-		LT: 8Z2; 1 část, geneticky nepůvodní porost
	17	16,25	2/A	SM	80	3b	-		LT: 8K7, 2 části, BK, KL, JR +, místy zmlazení SM s vtroušeným BK a starší podsadby
504A	1	0,28	2/B	SM	70	3b	-	-	LT: 7N2; 3 části, výstavek SM, BR +
				JR	20				
				BK	10				
	2b	4,74	2/B	SM	87	3b	-	-	LT: 8Z9; 17 částí, 4 oplocenky na ochranu přirozené obnovy JR (OPŽP Praděd) – nutno udržovat
				JR	6				
				BK	4				
				BR	3				
	3	1,82	2/B	SM	90	3b	Výchovný zásah – prořezávka ve SM, zásah především do úrovně pro podporu prostorové diferenciacie, zároveň uvolnit vtroušené listnáče, do listnáčů nezasahovat. Zásah bude proveden 1x za decennium, celoplošně, s proměnlivou intenzitou 20–50 % (celkově do 30 %).	3	LT 7N2; 5 částí, BK +, výstavky SM, BK,
				BR	5				
				JR	5				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
	11	1,48	2/B	SM	100	3b	-		LT: 7N2; 4 části, BK +, místy prořezané, geneticky nepůvodní porost
	12	0,79	2/B	SM	100	3b	-		LT: 7N2; 1 část, ojedinělé zmlazení SM s vtr. BK, JR, BR
	17a	1,01	2/A	SM BK	97 3	3b	-		LT: 7K7; 2 části, místy zmlazení SM, BK s vtr. JR, autochtonní porost
	2a	16,78	2/A	SM BK SM BK	70 30 90 10	3b	-		LT: 7N2; 1 část, KL +, zmlazení SM, BK+ starší podsadby SM, autochtonní porost
	17b								
504B	2a	1,06	2/A	SM	100	3b	-	-	LT: 8Z9; 6 částí, BK, JR +, vzrůstová diferenciacie
	3	4,84	2/A	SM	100	3b	Výchovný zásah – prořezávka ve SM, zásah především do úrovně pro podporu prostorové diferenciacie, zároveň uvolnit vtroušené listnáče, do listnáčů nezasahovat. Zásah bude proveden 1x za decennium, celoplošně, s proměnlivou intenzitou 20–50 % (celkově do 30 %).	3	LT: 8K7; 4 části, BK, JR, BR +, vzrůstová diferenciacie
	4	1,38	2/B	SM	100	3b	Těžba výchovná ve SM (probírka v celkovém objemu 30 m ³) především za účelem uvolnění ostatních druhů dřevin, zdravotní výběr.	3	LT: 8K7; 2 části, BK, JR +, všestranná diferenciacie, výchovný zásah ve SM proveden v roce 2020
	7	1,63	2/B	SM	100	3b	-	-	LT: 7K7; 1 část, KL +, všestranná diferenciacie
	12	4,04	2/B	SM	100	3b	-		LT: 8Z9; 2 části, geneticky nepůvodní porost, místy se rozpadá
	2b	13,07	2/A	SM	100	3b	-		LT: 8K7; 2 části, BK, KL +, etáž 2b zčásti z podsadeb
	17			SM	100				

Označení JPRL – označení příslušné jednotky prostorového rozdělení lesa a jejich výměr podle aktuálních mapových podkladů LHP získaných od vlastníka lesa – stav k 1. 1. 2016 (LHC Loučná nad Desnou) a k 1. 1. 2021 (LHC Karlov).

Číslo rámcové směrnice / porostní typ – číslo rámcové směrnice zpracované v kapitole 3.1.1 a označení porostního typu podle příslušné směrnice.

Stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče:

1. **stupeň – zásah nutný** (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. **stupeň – zásah potřebný** (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. **stupeň – zásah doporučený** (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Stupeň přirozenosti v souladu s vyhláškou MŽP č. 45/2018 Sb. ze dne 15. března 2018 o plánech péče, podkladech k vyhlásování, evidenci a označování chráněných území:

1 les původní

2 les přírodní

3a les přírodě blízký (samovolný vývoj)

3b les přírodě blízký (dočasné účelové zásahy nižší intenzity)

3c les přírodě blízký (trvalé účelové zásahy nižší intenzity)

4 les nově ponechaný samovolnému vývoji

5 les významný pro biodiverzitu

6 les produkční – stanovištně původní

7 les nepůvodní

Při vzniku ploch, kde vzniká povinnost jejich zalesnění, např. po disturbanci – působením biotických či abiotických činitelů, zajistit odklad zalesnění za účelem uplatnění spontánní sukcese.

Příloha T2 – Popis dílčích ploch a objektů na plochách bezlesí a výčet plánovaných zásahů v nich

Tabulka k bodu 2.4.3 a k bodu 3.1.2

označení dílčí plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
714A502	25,03	biotopy subalpínského bezlesí cíl péče: udržení a podpora populací horských druhů jeřábů	maloplošné ruční narušování povrchu pro podporu zvláště chráněných a vzácných druhů rostlin, zejména jeřábů, příp. jejich mechanická ochrana proti okusu zvěří	2	VI. – VIII.	dle potřeby
714A503	0,45	biotopy subalpínského bezlesí cíl péče: udržení mozaiky subalpínské vegetace, podpora populací zvláště chráněných a vzácných druhů	pravidelné ruční kosení (křovinořez, ručně vedená sekačka) celé plochy subalpínského bezlesí, včetně odklizení biomasy	1	VIII.	každoročně nebo 1 × za 2 roky
714B504	0,85	biotopy subalpínského bezlesí cíl péče: udržení mozaiky subalpínské vegetace, podpora populací zvláště chráněných a vzácných druhů	pravidelné ruční kosení (křovinořez, ručně vedená sekačka) ploch subalpínského bezlesí, včetně odklizení biomasy	1	VIII.	každoročně nebo 1×za 2 roky
714B505 714B506	24,77	biotopy subalpínského bezlesí cíl péče: udržení a podpora populací horských druhů jeřábů	maloplošné ruční narušování povrchu pro podporu zvláště chráněných a vzácných druhů rostlin, zejména jeřábů, příp. jejich mechanická ochrana proti okusu zvěří	2	VI. – VIII.	dle potřeby

Stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče:

1. **stupeň – zásah nutný** (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. **stupeň – zásah potřebný** (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. **stupeň – zásah doporučený** (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).